

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Gile a Vânătorilor

APRILIE
1923

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Sediul: Str. 13 Septembrie No. 85 — Bucureşti
CONSILIUL DE ADMINISTRATIE

ANUL V
No. 34

PREȘEDINTE: N. Cosăcescu, inginer și profesor. SECRETAR GENERAL: M. D. Scraba.

MEMBRI-CONSILIERI: N. P. Arabolu, Gh. Anghelescu, colonel Toma Constantinescu, G. Combojorga, Circa Cesar, I. C. Danielescu, C. V. Deciu, Romulus Dimitrescu, Gh. Fântâneanu; N. Pârjolescu, Căpitan C. Marinou, N. Mărulescu, Major P. Namian, Oprescu Florian; inginer, I. Popescu, Rădulescu M., E. Savopol, Al. Spireanu, Aurel Velicu, Gr. Zane, avocat.

CENSORI: Lt. I. Diaconescu, Petre Tomescu, L. Moldoveanu, I. Brădeanu, C. Stănoiu, T. Halchiopol.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNĂTORILOR

Scopurile sale coprizând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei.

TAXA DE INSCRIERE este numai **40** lei
(N'are cotizaționi lunare sau anuale).

MEMBRII ADERENȚI: cei ce donează până la 100 lei.
MEMBRII ACTIVI: cei ce donează cel puțin 100 lei.
MEMBRII ONORIFICI: cei ce donează 1000 lei.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUUREȘTI —

ATELIER DE ARMURARIE
CALEIN CURCĂ
(fost 15 ani în atelierul E. BUCHMAN)

Aduc la cunoștință Onor Clientele mele, precum și tuturor persoanelor-vânători, că în vederea timpului, am deschis un atelier special de armurărie în

Strada TURCULUI №. 3

și mă pot angaja, a executa orice lucrări și reparații privitoare la arme de vânătoare, de tir, cu glonț și de precizie, revolvere, pistoale, etc. etc., cu prețuri avantajoase.

Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 20 la sută.

REVISTA VANATORILOR

(Organ oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor).

Publică: articole cu subiecte pur vânătoresc; numele membrilor uniunii; numele donatorilor; lista contravenienților la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc.

Abonament **50 lei** anual.
Primește anunțuri comerciale 4.000 lei pagina anual.

Sediul : STR. 13 SEPTEMBRIE No. 85
— BUUREȘTI —

Cumpărăți :

Calendarul Uniunii Generale
a Vânătorilor

Frumos ilustrat și cu îngrăjire tipărit.

Pretul 2 Lei.

De vânzare: la toate chioșcurile de ziare și la Societățile de vânătoare din localitate.

Citiți și răspândiți :

Biblioteca de aur a copiilor și tinerimiei

Aprobată de onor. Ministerul Instrucției

Singura carte menită să îndrumze pe cale bună copiii și tineretul.
Pretul popular 2 lei exemplarul. Se vinde pretutindeni, și la Editura Românească G. Iliescu. Sf. Ionică 6, București.

Publică articole cu
subiecte pur vânătorești

Abonament 50 lei anual

Primește anunțuri
comerciale

Revista Vânătorilor

Organ al Uniunii Gle a Vânătorilor

APRILIE 1923

Anul V

No. 34

Director:

M. D. SCRABA

Secretarul General al Uniunii

Redactor:

Căpitan C. MARINOIU

din artillerie.

V. MAXENTIANU, avocat

Direcția și Administrația: Str. 13 Septembrie, 85. București

U. G. a V.

Partea Oficială

Proiect modificator al legei de vânătoare

Ca urmare a dezideratului exprimat de Congresul Vânătorilor, ținut din inițiativa Cercului de vânătoare din București, Uniunea Generală a Vânătorilor, care a avut o largă participație la acest congres, a făcut proiectul ce publicăm azi, și care este rezultatul mai multor discuții la care a participat mulți din camarazi noștri de vânătoare.

Publicând acest proiect n'avem pretenția că'l socotim perfect; și dorim ca toți camarazii noștrii, cări găsesc observații de făcut, să ni le comunice în rezumate, cări să se poată publica. Tot asemenei suprimând și modificând din legea actuală mai multe articole, nu înțelegem să aducem o critică personală celor ce au făcut legea; ci numai dorința de a o face mai complectă și mai înțeleasă.

In adevăr, sunt în legea actuală articole de prisos, cari incurcă înțelesul și aplicarea ei; altele sunt chestii de regulament, unde pot căpăta mai multă dezvoltare.

Am suprimat taxa pe câini fiind și nedreaptă și nepractică. Nedreaptă fiindcă pe de o parte primăria, pe de alta ministerul de finanțe, au pus taxe pe câinii de lux, în cari sunt socotiti și câinii de vânătoare. Si atunci noi suntem obligați a plăti de trei ori această taxă.

Este și nepractică fiindcă taxa pe câini este nominală: pentru fiecare câine, ceiace încarcă pe vânători cu multe taxe și împedică a avea 2 sau 3 câini; de aceia cei mai mulți vânători plătesc taxa pe unul, fără specificare și totuși ține mai mulți câini.

Tot asemenei taxa de port arme este de resortul ministerului de finanțe, sau chiar și de războiu, dacă se alătura la aceasta autorizarea de a purta armă.

La liberarea permisului de vânătoare s'a introdus principiul ca liberarea acestui permis să fie legată de necesitatea de a fi membru într'o societate de vânătoare, care poate înlesni educația respectului legei și dragostea de a cultiva și menaja vânatul, pentru satisfacerea plăcerii sportului; iar nu al lăcomiei uciderei cât mai mult vânat.

Si tot asemenei la aprobată arendări moșilor și pădurilor să se ție socoteala, pe cât se poate, de numărul membrilor cari compun o societate și al suprafețelor ce au în arendă, pentru a evita acapararea de locuri, de cei cu dare de mână, în paguba celor cu averi modeste. Societăților li se dă dreptul de prelungirea contractelor, fără licitație.

Poliția vânatului s'a trecut la ministerul de interne care are la indemâna întreaga administrație a țării; și s'a lăsat ministerului de domenii, serviciului silvic, partea arendărilor, a mijloacelor de înmulțirea vânatului și a privigherii și conducerii generale, printr'o organizație

specială în minister și în afară de minister — prin inspectori regionali. S'a suprimat Consiliul permanent, ca fiind nepractic. El are în legea de azi un rol care nu face decât să îngreueze lucrările administrației. Din 9 membri abia se adună la ședință câte 2 sau 3, cu cari nu se poate lucra. Sunt membri cari n'au venit de luni la Consiliu. Chiar ședințele săptămânaile sunt deja o cauză de amânarea lucrărilor. In fond, rolul acestui consiliu nu este nici măcar hotărător; avizul său este consultativ și totuși obligatoriu; ceiace este numai o întârziere de lucrări. Funcționarii cnorifici (fără plată), lucrează când vor. De aceia credem că e bine să se lase ministerului toate lucrările, ca să nu fie nevoie la fiecare lucrare neînsemnată, să ceară avizul Consiliului.

Acestea sunt în rezumat părerile, cari au dominat la alcătuirea acestui proiect, pe care sperăm că cei chemați a face modificarea legei, vor ţine seamă, fără ură și fără patimă.

Uniunea Generală a Vânătorilor

Vânatul și Vânătorul

Eu unul susțin cu tărie, ca răspuns d-lui Gogu Alexandrescu, că vânatul în țara Românească este un dar dela Dumnczeu; — în concepția omului juridic „res nullius“. — Căruia dintre cititori îl ar displice, să vâneze ori cum și ori unde?

Ce este mai frumos decât o vânătoare cu ogari, la iepuri? Cei cari dintre noi au văzut o astfel de vânătoare, nu poate să nu o dorească cu o condiție — sportul vânătoarei cultivat ne impune menajarea vânatului — de a nu face din această vânătoare cu ogarii un masacru.

Cari dintre noi nu găsește plăcerea de a sta noaptea la pază de lupi, vulpi și chiar la pază de iepurii nu în scopul de a ucide câți mai mulți iepuri, ci cu intenția de a respira un aer curăț, după o zi îmbăcisată de muncă în oraș, de a asculta tăcerea în nopțile de iarnă, după haosul gălăgios al orașelor sau chiar după o muzică a lui Wagner; de a avea în față ochilor pe o lună splendidă bogăția variațiunilor unei panorame naturale, la care se adaogă fecunditatea imaginației vânătorului, în locul celui mai splendid film cinematografic?

Care dintre noi, apreciind liniștea pe care îl-o dă câmpul și pădurea, în schimbul unei nopți de pază, unde bucurându-te de o absolută liniște, simți discordanță toți nervii, ajungând la un moment dat cu nervii lăsați aşa de mult în voia lor, încât îți dai bine seama că pentru acel timp, pe care'l petreci în pază, ești cu totul sustras dela toate gândurile amare, inherente timpurilor prin care trecem.

— Cine dă o astfel de noapte în schimbul alteia în care ar ceti operile celui mai mare scriitor?

De toate acestea frumuseți, actualul legiuitor mă lipsește și mă pune în dilema: ori să mă schimb din vânător Român, cu o educație cinegetică bine cultivată, în magnat ungur; ori să risc a mi se arunca epitetul de braconier, de toți acei cari nu cunosc adevarata etimologie a cuvântului și nici noțiunea înțesului nu o au.

Ce este mai frumos decât o vânătoare de potâr-

nichi, cu câinele, în luna Noembrie pe pământul negru, înaintea de a cădea zăpada, când potârnichea se apără mai bine ca ori când, mai bine decât în August când avem prepelița, sau în Octombrie, când adevaratul vânător ocrotește potârnichea, vânând sitarul?

Ca să le simți pe toate acestea trebuie să fii vânător, cu o educație vânătoarească, nu brânzoi.

Vânătorul găsește cea din urmă a lui plăcere în a da drumul focului de pușcă, în a ucide.

Comercializând vânatul mutilezi sportul vânătoarei în adevaratul lui înțeles. Greșeala cea mare a legiuitorului cinegetic atât în vechiul regat, mai cu seamă astăzi, este că nu a știut să legifereze în spiritul de a cultiva sportul și a luat „mutatis mutandis“ legiuirile străine pentru a le aplica în țara noastră.

Eu nu mă vait că nu văd vânat în piață, nu mă vait că nu realizăm o îmbogățire prin comercializarea vânatului.

Mă vait că legiuitorul ne pune toate piedicile de a cultiva sportul vânătoarei cum îl păstrasem noi români din vechiul regat, mai bine decât toate celealte țări civilizate, unde vânătorul a ajuns un snob, bun trăgător, iar vânatul un animal de fermă. Nu mă vait că nu pot împușca în țara Românească 100 de iepuri într'o zi, cum mi s'a întâmplat să împușc în Ungaria înainte de războiu, unde am fost cu banii mei prieteni, bunii vânători: Cazes, Paciurea, Suditu, ci mă vait că nu pot să admir în țara mea un colț bogat în vânat sedentar, fără a'l ucide și a'l vinde pe piață.

Nu este nici un fel de contrazicere între cele spuse de mine; căci un vânător cu simțul vânătoresc cultivat, se oprește după ce a împușcat 3—4 iepuri și numai după ce'i vine în gând comerțul, atunci nu mai găsește limită; acesta era la noi vânătorul de meserie, desconsiderat de toată lumea.

Nu tot astfel putem vorbi de vânatul călător, care este abondent în țara noastră în stare sălbatică, are toate mijloacele lui de apărare și față de acesta, vânătorul trebuie să-și întrebuițeze toată arta și știința lui cinegetică.

Avis

Cu numărul 32 al Revistei, Uniunea a intrat în al cincilea an de existență.

Față de sacrificiile ce Uniunea le face pentru organul ei de publicitate: „Revista Vânătorilor” fie care e dator a-i da sprijinul, trimițând abonamentul

Pentru înălțarea oricărei confuzii, rugăm a se trimite mandatele precum și orice corespondență numai la sediul Uniunii: Str. 13 Septembrie 85 București.

Vânătorul sedentar din țara noastră, nu a fost distrus de pușcă. Potârnichile au fost distruse cu plasa și în ultimul timp au pierit din cauza iernelor grele, întrucât nimenea nu s-a găsit să le apere.

Iepurii au dispărut tot din cauza iernelor grele și din cauza epizootiilor.

Vânătorul în România, odată căzută zăpadă, nu mai trage în potârniche, se duce mult mai rar la vânătoarea de iepuri — acei la cari se gândesc unii dintre cititorii mei, sunt vânătorii de meserie — și după ce a trecut sezonul ultimului vânător de baltă, începe vânătoarea de lupi, vulpi, porci, etc.

Astfel, că dacă ne-am fi ocupat cu toții, sau chiar dacă, deacuma înainte ne-am ocupa, noi vânătorii, mai mult de cultivarea sportului, decât de comercializarea vânătorului, am ajunge să fim *sportsmeni* nu vânători de meserie, unde ne simțim împinși de noile curente, cari nu vor să priceapă că sportul nu are nimica comun cu comerțul.

Vorbind de comerț nu poți să nu'ți aduci aminte de jidani — nu de evrei. — Tot noile curente vor aduce curând, curând și pe evrei printre noi vânătorii și atunci să vezi sistematizare a comerțului cinegetic. — Vă asigur că va fi urât.

Sportul curselor a isprăvit prin a fi un mijloc de speculație — la unii, — a automobilismului etc; au dispărut ca sport, datorită acelorași greșeli.

În țară la noi s-ar putea lăua foarte bine două măsuri: una pentru vânătorul trecător, alta pentru vânătorul sedentar și oprind dela început comercializarea vânătorului, vom opri indirect de a vâna, pe distrugătorii vânătorului.

Proprietarul de moșii, nici odată nu s'a gândit în România, ca vânătorul să producă vre un venit și noi deșteptii de vânători, venim să le băgăm în cap că pentru a ne permite să vânam pe moșii lor, urmează să le plătim marea cu sare.

Economistii, să vîne cu astfel de principii, nu noi vânătorii.

Ideia comercializării vânătorului, nu este în spiritul vânătorului Român, nu se potrivește deloc cu economia seniorială a actualei legi asupra vânătorului. — Ori faci o lege pe bază democratică, ori dacă pleci dela ideea că vânătoarea este un sport nobil — cea ce trebuie să fie —, atunci menține-i nobleță.

Terminând trebuie să rog pe cititori mei să nu caute să citească printre rânduri nici să tragă vreo concluzie. — Nu sunt chemat să legiferez nici nu susțin că ori cine să poată vâna în parcurile dela Florești, Tibănești, Ghidigeni etc. sau pe moșiiile senioriale din provinciile alipite. — Proprietarul a 500 Ha. liber să'și rezerve dreptul de a vâna, în anumite condiții. Vânătorul să poată vâna în anumite condiții cari să aibă drept principiu cultivarea spor-

CALENDARUL VÂNĂTORULUI

(APRILIE)

SE POT VÂNA:

- Sitarii, dublele, becaținele și surdele.
- Animalele stricătoare și păsările răpitoare.

Societățile de vânătoare sunt datoare a lăua toate măsurile și chiar a organiza vânători pentru distrugerea animalelor stricătoare și în special pentru exterminarea păsărilor răpitoare, a puilor, ouălor și a cuiburilor lor.

tului — nu răspândirea lui; — aceasta o cer eu vânătorul, pentru a salva sportul.

Economistul va veni cu principiile lui, iar legiuitorul, după ce economistul va ajunge să înmulțească vânătorul sedentar, va pune în armonie cerințele cynecistice cu cele economice, ținând seama și de cerințele proprietarilor de moșii mai mari, cari cultivând vânătorul își rezervă pe seama lor dreptul de a vâna. — Dar acum să comercializezi, ce? iepuri din pădurile nearendate ale statului? sau prepelițile, sitarii, becaținele, rațele, gâștile etc. cari urmează să vie? — Pielea ursului din pădure, să o plătesc anticipat. — Dacă'ți place; dacă nu, nu vâna: — Acest limbaj să-l tie speculantul sau chiar economistul, dar nu eu vânătorul român de bastină, care am simțit o veșnică repulziune pentru acei cari, trăgători cu pușca sau prințători cu plasa, ucideau vânătorul pentru al vinde. — Dece unui cuvânt bine cunoscut în limbajul cynecistic român să'l dăm o altă însemnatate?

Braconieri cu toți și acei cari vând sau vor vinde vânătorul, ca și acei cari ucid pe zăpadă dintr'un foc de pușcă întreg stolul de potârnichi, cheară în luna Octombrie, ca și acela care ucide iepuroaică în momentul când își cheamă — da, îi cheamă cu glasul — vătuii la alăptat. — Aceasta este adevarul. — Cui îl place epitetul de «braconier» să lupte pentru comercializarea vânătorului; cui nu'i place, să lupte pentru cultivarea sportului.

Și ca încheiere, sportul vânătoarei îl cultivă cu atât mai bine, cu cât vânătorul este mai sălbatic și cu cât vânătorul este mai rar; tocmai contrarul, la cea ce cere comercializarea vânătorului. Si vânătorul român, pentru a savura întreaga splendoare a sportului, mai are o metehană: merge singur, în linie dreaptă, cu vântul în nasul cîinelui, îi sare vânătorul departe, se duce; trece pe lângă el, să'și fie de bine. — Nu pleacă în cerc, că dacă vânătorul scapă dela unul, să fie împușcat de altul, ca în urmă să împartă prada.

Este sport al vânătoarei, să umbli o zi întreagă fără să tragi un foc de pușcă, pe câmpii sălbaticice necunoscute, în urma unui câine englezesc de pur sânge și nu este sport al vânătoarei, când te duci la Gödöle și împuști 200 de fazani condus de îngrijitorul fazanăriei.

Și acum, iubiți cititori, alegeti: ori cultivați sportul, ori comercializați vânătorul.

Inainte însă de a vă pronunța aruncați prodig gândul vostru la zăpada din zilele de Bobotează căzuta în vechiul regat.

Mișu Cornescu
Avocat

Proiect modificator al legei de vânătoare^{*}

LEGE

Pentru

PROTECȚIA VÎNATULUI ȘI REGLEMENTAREA VÎNĂTOAREI

CAPITOLUL I

Dreptul de vânătoare

Art. 1. Dreptul de vânătoare aparține proprietarului fondului sau uzufructuarului. Exercițiul acestui drept este însă supus restricțiunilor și regulelor prevăzute în prezenta lege.

Art. 2 (fost art. 3).—Pe fondul său propriu poate vâna proprietarul sau acela căruia i s'a concedat acest drept de către proprietar, sub următoarele condiții:

a) Dacă fondul de vânătoare este pădure de munte, să aibă o întindere de cel puțin 1.000 ha., iar dacă nu este pădure să aibă întindere de cel puțin 50 ha în care să intre și peticeie de păduri ce s'ar afla la el, chiar dacă nu ar forma un corp neîntrerupt, ci ar fi situate pe mai multe hotare sau despărțite prin drumuri, canale, căi ferate și râuri.

Pădurile de pe câmpii și dealuri urmează același regim ca și terenul împădurit.

b) Dacă terenul de vânătoare este mai mic de 50 sau 1.000 ha, după distincțiile dela litera a, dar este împrejmuit cu gard sau sănț, dacă el formează o insulă permanentă, aşa ca vânătorul să nu poată nici intra, nici ieși.

Art. 3 (fost art. 4).—Proprietarii terenurilor mai mici de 50 sau 1.000 ha., după distincțiile dela art. 3, litera a, sunt obligați că terenurile lor se constituie împreună un teritoriu comun de vânătoare, dacă ei se pot înțelege în ce privește dreptul de vânătoare și dacă zisele terenuri la un loc, au o întindere de cel puțin 50 ha. câmp și coline sau 1.000 ha. pădure la munte.

Art. 4 (fost art. 5).—Proprietarul, unui teren de vânătoare cu o suprafață mai mică de 50 ha și, care este înconjurat de 3 părți de un alt teren de vânătoare, mai mare de 50 ha, este obligat a arenda dreptul său de vânătoare proprietarului sau arendașului vânătorului terenului mai mare; iar acesta este obligat a lăua în arendă acest drept. În caz că nu s'ar putea înțelege între et, șeful ocolului silvic va decide.

Art. 5 (fost art. 6).—Nimeni nu are dreptul de a vâna pe proprietatea altuia, fără consimțământul în scris al proprietarului sau reprezentantului său.

Art. 7 (fost art. 7).—Dreptul de vânătoare nu aparține arendașului unui fond, decât dacă i s'a concedat expres prin contract.

CAPITOLUL II

Arendarea dreptului de vânătoare pe terenurile comune

Art. 7 (fost art. 8).—Terenurile comune de vânătoare, precum și proprietățile indiviz ale moșnenilor, pot

să fie arendate de primar prin licitație publică, iar ale moșnenilor numai prin administrația aşzământului lor.

Toate loturile, al căror proprietari, aparțin aceleiași comune și au o suprafață, fiecare în parte, mai mică de 50 ha, formează un singur teren comun de vânătoare și se vor arenda în bloc.

Drepturile de vânătoare pe terenurile și pădurile statului se vor arenda numai prin licitație publică, prin oferte închise care se vor concentra la Ministerul de Domenii (serviciul silvic) unde se vor deschide în ziua fixată pentru licitație și în fața licitatorilor. Arendarea se va aproba asupra ofertei celei mai mari, fără supra licitație.

La licitație nu vor putea lua parte decât numai societățile de vânătoare recunoscute de minister.

Drepturile de vânătoare pe terenurile comune de vânătoare, precum și pe proprietățile indiviz ale moșnenilor se vor arenda pe baza declarației trimisă de primărie și a consimțământului locuitorilor, că consemnat la uceastă arendare. Arendarea se va face în aceleși condiții ca și pentru terenurile și pădurile statului. În cazul când în ziua licitației nu se va prezenta nici un oferent, terenurile se pot arenda prin bună învoială cu aprobatarea lui de ministerul de domenii, serviciul silvic.

Ministerul de domenii nu va putea da o aprobată, fără avizul Inspectorului regional, care e dator, pe baza unei statistici exacte, să certifice că solicitatorul nu are terenuri suficiente pentru numărul membrilor ce compun acea societate, în raport cu terenurile sau pădurile din acel județ, arendate celorlalte societăți din acel județ.

Art. 8 (nou).—*Şefii ocoalelor silvice și primăriile sunt obligați să înștiințeze în fiecare an, ministerul de domenii, de toate terenurile și pădurile nearendate*

Art. 9.—Zua și condițiunile de licitație vor fi publicate, cel puțin cu șase săptămâni înainte de termenul licitației, în Monitorul Oficial, și printr-o revistă specială de vânătoare, afișându-se și la primăria respectivă unde este situat imobilul, până la ziua licitației.

Neîndeplinirea acestor formalități atrage după sine anularea licitației.

Art. 10.—Condițiunile de licitație se vor fixa de ministerul de domenii. În aceste condiții se vor cuprinde dispoziții referitoare la numărul paznicilor speciali pregătiți de vânătoare, la nutrirea în timp de iarnă a vânătorului și la stârpirea animalelor stricătoare, cum și a păsătilor răpitoare. Ministerul de domenii va putea permite ca până la recrutarea în număr suficient a pazitorilor speciali de vânătoare, să se poată angaja pazitori ordinari, fie dela Stat, fie dela particulari.

^{*}) Partea scrisă cu litere cursive reprezintă modificările propuse.

Art. 11 (nou). Societățile de vânătoare care au în arendă un teren de vânătoare sau o pădure, au dreptul a cere prelungirea pe un nou termen, la care ministerul de domenii poate pretinde un spor de arendă, care nu va trece de 50% din arenda inițială.

Ministerul de domenii va avea în vedere la aceste aprobări, lucrările făcute de societate pentru paza, protejarea și conservarea vânătorului.

Termenul de arendare va fi de 10 ani.

Contractele de arendarea terenurilor de vânătoare și a pădurilor, care expiră după promulgarea prezentei legi nu se vor mai prelungi dacă Inspectorul regional, pe baza statisticiei constată că cota de teren raportată la numărul vânătorilor din județ, constituie în societăți, întreco俢 coefficientul de repartitie pe cap de vânător.

Art. 12 (nou).—Ministerul de domenii va percepe pentru fondul de vânătoare 10% din toate încasările arenzilor terenurilor și pădurilor, fie ale statului, fie ale comunelor.

Art. 13 (nou).—Arendarea dreptului de vânătoare pe terenurile și pădurele particulare nu intră în nici una din condițiunile specificate în prezenta lege respectându-se însă art. 2.

CAPITOLUL III

Ocrotirea obligatorie a vânătorului

Art. 14 (fost art. 15).—Atât proprietarii cât și arenășii teritoriilor comune de vânătoare, cât și cei ai teritoriilor individuale, sunt obligați să respecte dispozițiile luate de ministerul de domenii pentru ocrotirea și hrănirea în timp de iarnă a vânătorului, cât și toate dispozițiunile cuprinse în prezenta lege, referitoare la ocrotirea vânătorului.

CAPITOLUL IV (fost CAP. V)

Despăgubirea daunelor cauzate în timpul vânătoarei

Art. 15 (fost art. 20).—Pentru pagubele cauzate în timpul vânătoarei este responsabil arenășul vânătorului.

Reclamația și constatarea acestor pagube se vor face în condițiile ce se vor specifica în regulamentul legei.

CAPITOLUL V (fost CAP. VI)

Timpul în care vânătoarea este oprită.

Art. 16 (fost art. 21).—Vânătorul este cu desăvârșire opriț în următoarele epoci:

I. Vânătoarea cerbilor dela 1 Februarie până la 1 August.

Vânătoarea ciutei (cerboaică) este opriț tot anul.

II. Cerbul dama (cervus dama) dela 1 Februarie la 1 August.

Vânătoarea ciutei este opriț tot anul.

III. Caprele negre de ambele sexe dela 1 Februarie la 1 August.

IV. Căprioarele (țapi) dela 1 Decembrie până la 1 Maiu.

V. Căprioarele (capre) nu se pot vâna decât în urma unei decizuni a ministerului de domenii.

VI. Iepurii dela 1 Februarie până la 15 Septembrie.

VII. Dropiile și spurcaciile (ambele sexe) dela 1 Decembrie până la 1 Septembrie; singuri cocoșii lor se pot vâna între 15 Aprilie și 15 Maiu.

VIII. Găinile de munte, ambele soiuri, dela 15 Ianuarie până la 15 August, iar cocoșii lor se pot vâna dela 1 Aprilie până la 15 Maiu.

IX. Făzanii și găinile de alun dela 15 Ianuarie până la 1 Septembrie.

X. Potărnichile dela 1 Decembrie până la 1 Septembrie.

XI. Prepelitele, cârsteii, porumbeii sălbateci, turturele, cocoșarii (sturzii) dela 15 Ianuarie până la 15 August;

XII. Lebedele, gâștele sălbatece, ratele sălbatece dela 1 Aprilie până la 15 Iulie.

XIII. Sitarii, becaținele de toate spețele, precum și alte feluri de vânătoare, de apă, afară de cele menționate la art. 25, dela 15 Maiu până la 15 Iulie.

XIV. Păsările cântătoare, în orice timp.

Art. 17 (nou).—Animalele răpitoare și păsările stricătoare sunt considerate ca vânătoare și se pot vâna în tot timpul anului. Cei ce practică această vânătoare sunt supuși tuturor prescripțiunilor prevăzute în prezenta lege.

Art. 18 (fost art. 22).—În timpul cât vânătoarea este oprită, este interzis a prinde puii animalelor, a strica cuiburile păsărilor, sau a aduna ouăle acestora, afară de cazul când proprietarul sau arenășul terenului de vânătoare va avea nevoie de ele pentru înmulțirea vânătorului.

In cazuri excepționale, ministerul de domenii poate permite a se aduna o oarecare cantitate de ouă de nagăț (ciovligă), precum și ouă a oricărora altor păsări, pentru scopuri științifice.

Art. 19 (fost art. 23).—Importul și transportul vânătorului viu sau al păsărilor și ouăle lor se poate autoriza de ministerul de domenii, chiar în timpul când vânătorul este opriț.

Art. 20 (fost art. 24).—Incepând dela a 7-a zi, după oprirea vânătorului, este strict interzis a vinde vânător sau dacă oprirea se referă numai la unele specii, vinderea, cumpărarea sau înscrierea acestora pe liste de bucate în localurile publice este interzisă.

Percheziția în localurile publice precum: restaurante, hoteluri, bătrâni, cărciume etc., se poate face și de comisarii speciali ai ministerului de interne pentru poliția vânătorului, fără autorizația judecătorului de instrucție.

Art. 21 (fost art. 25).—Societățile de vânătoare sunt îndatorate să luă toate măsurile pentru distrugerea animalelor stricătoare și a păsărilor răpitoare: lupi, bursuci, vulpi, pisici selbatice, vitezuri, nevăstuici, dihorii, jderi, râși, vidre, porci selbateci, vulturii, iereșii, bufnițe, bâtlani, (stârcii) piescărușii, lisările, ciori, coțofene, stâncuțe, berzele și orice alte animale stricătoare și păsări răpitoare, stricătoare vânătorului util.

Ele vor cere ministerului de domenii, mijloacele necesare pentru distrugerea acestor animale și păsări.

In timpul reproducției vânătorului și în special al păsărilor, societățile de vânătoare sunt datoare a face cel puțin două bătăi pe fiecare an, la pădurile și pe terenurile arendate pentru distrugerea animalelor stricătoare și exterminarea păsărilor răpitoare.

Art. 22 (fost art. 26).— Pe un teren închis de vânător, de unde vânătorul nu poate ieși, nici intra, proprietarul sau arendașul pot vâna și permite a se vâna în orice timp.

In cazul când proprietarul lvinde vânătorul este obligat, atât cumpărătorul cât și vânătorul, a prezenta la cererea celor în drept, factură.

CAPITOLUL VI (fost CAP. VII).

Mijloacele prin care se poate vâna.

Art. 23 (fost art. 27).— Vânătoarea nu se poate face decât numai cu pușca.

Art. 24 (fost art. 28).— Prinderea vânătorului este permisă numai în scopul înmulțirii acestuia, sau dacă este evident că vânătorul s-ar prăpădi din lipsa de îngrijire, sau de boală; în cazul acesta prinderea se poate face numai de proprietar sau arendașul dreptului de a vâna sau a împăternicitului său.

Art. 25 (fost art. 29).— Se oprește întrebuițarea de rețele, lațuri, curse, otrăvuri sau orice alte mijloace de a prinde sau distrugă vânătorul, afară de arma de foc. Se excepționează numai vânătorul răpitor, ca: urs, lup, râs, bursuc (viezură) și vulpi, dar numai când se întrebuițează de proprietar sau arendașul dreptului de vânător.

Asemenea se permite prinderea sturzului mic (*turdus pilarum*) prin întrebuițarea de lațuri și clei.

Vânătoarea dropiilor pe timp de polei este strict opriță.

Comisarii speciali pentru poliția vânătorului precum și ceilalți agenți însărcinați cu constatarea contravențiilor, având motive întemeiate care-i face să credă că ar putea găsi la cineva unele prevăzute mai sus, vor cere pentru percheziție autorizația judecătorului de instrucție.

Art. 26 (fost art. 30).— Vânătoarea cu ogarul este opriță cu desăvârșire.

Art. 27 (fost art. 31).— La vânătoarea cerbilor, cerbilor damă (lopaturi), caprele negre nu se poate întrebuița decât numai arma cu glonț.

Art. 28 (fost art. 33).— Afară de cei îndreptățiti la vânător, nimeni nu poate lăsa câinii pe teritoriul de vânător.

Excepție fac numai câinii păzitorilor turmelor de vite.

Se pot nimici câinii, pisicile și ogarii fără stăpân găsiți pe teritoriul de vânător.

In cazul când un ogar se va găsi însotit de stăpânul său, sau de oricine, pe teren, însotitorul va fi supus judecăței indiferent dacă a vânător sau nu cu el.

Proprietarul sau arendașul vânătorului este îndreptățit a prinde prepelicarul sau copoiul fără stăpân

și îl poate ține la sine pe spesele stăpânului; trebuie însă să încunoștiințeze pe stăpânul cănelui, care își poate primi imediat câinele, pe lângă restituirea ulterioră a speselor de întreținere și a pagubelor ce ulterior se vor stabili de judecătoria de ocol.

In cazul când stăpânul unui câine găsit nu e cunoscut, se va publica într-o revistă de vânătoare, găsirea lui, contrar e considerat ca furt.

CAPITOLUL VII (fost CAP. IX).

Impiedecarea braconajului și restricția vânătorului.

Art. 29 (fost art. 34).— Ministerul în urma unui raport al Inspectorului regional este îndreptățit a opri vânătoarea cu bătăiașii într-o regiune pe un timp oarecare.

De asemenea poate opri pe timp limitat vânătoarea sub orice formă a unei specii de vânător, care ar fi amenințat să dispară. În acest caz contractele păguștilor vor fi prelungite.

Art. 30 (fost art. 35).— Dacă în vreo regiune s-au înmulțit cazurile de braconaj și vânătoarea în timpul oprii, ministerul de domenii, la cererea proprietarului sau arendașului vânătorului, poate ordona ca în acea regiune, precum și în ținuturile unde se vinde acel vânător, vinderea transportarea vânătorului, să se facă cu un certificat despre proveniența vânătorului.

Astfel de certificate se pot libera numai de proprietarul sau arendatorul vânătorului dela care s'a luat vânătorul.

Certificatele vor fi vizate și de primarul comunei. Pe certificate se vor indica soiul, genul și cantitatea vânătorului.

CAPITOLUL VIII (fost CAP. X).

Permisele de vânător.

Art. 31 (fost art. 36).— Cine voește să vâneze, e dator să aibă un permis de vânătoare. Permisul de vânătoare dă dreptul la portul oricărei armă cu foc. Permisele de vânătoare nu se pot elibera decât persoanelor înscrise în Societăți de vânătoare, sau aceleora care posedă ccl puțin 50 Ha pământ precum și acelor care posedă permisiunea înscrisă a proprietarului unui fond de vânător.

Este interzis oricărui păzitor de holde sau de pădure a purta pușcă cu alice sau cu glonț pentru exercițiul funcției lor. Permisul este nominal și prevedut cu fotografie și semnatură și nu poate fi cedat altuia:

Persoanele care nu locuiesc pe teritoriul regatului român, pot obține permis de vânătoare numai pe lângă garanția unui cetățean român, care are dreptul de vânător, locuiește în România și care e înscris în rolul de contribuții. Garantul răspunde pentru toate pagubele făcute de protejatul său.

Art. 32 (fost art. 37).— Permisul de vânătoare va fi liberat în comunele rurale de primar, în comunele urbane de prefectul județului, în baza cererii celui interesat, la care se va alătura chitanța casei de de-

puneri, administrației financiare sau percepției fiscale pentru depunerea taxei, în sumă de 100 lei.

Permisele liberate sunt valabile pe timp de un an.

Vor fi scutiți de taxa permiselor de vânătoare elevii școalelor superioare de silvicultură.

Permisele de vânătoare sunt exigibile chiar în vânătorile aşa zise oficiale, organizate pentru distrugerea animalelor stricătoare și a păsărilor răpitoare.

Art. 30 (fost art. 38).— Dacă permisul se pierde, se poate libera după ce lângă o taxă de 20 lei, plus spesele de publicare a anunțului în Monitorul Oficial. Depunerea sumei se va face ca la articolul precedent.

Art. 31 (fost art. 40).— Proprietarul va putea vâna, sau permite să vâneze și fără permis de vânătoare, în posesiunile sale dependinte de locuință, dacă aceste terenuri sunt încunjurate de o împrejmuire continuă, astfel că vânătul nici nu poate intra, nici ieși.

Art. 32 (fost art. 41).— Permisul va fi refuzat:

I. Oricărei persoane care nu va fi înscrisă în rolul contribuționilor.

II. Oricărei persoane care în urma unei condamnări, ar fi fost privată de unul sau mai multe din drepturile arătate la art. 22 din codul penal.

III. Oricărei persoane condamnată la închisoare pe mai mult de 6 luni, pentru răsvrătire sau violență contra agenților publici sau privați, însărcinată cu păzirea vânătorului.

IV. Oricărei persoane condamnată pentru vagabondaj, cerșetorie, furt, excrocherie sau abuz de încredere și sănătate.

Art. 33 (fost art. 42).— Permisul nu va fi liberat:

I. Minorilor, dacă permisul nu va fi cerut de tatăl, mama sau tutorele înscrisi în rolul contribuționilor.

II. Păzitorilor de holde, câmpii și păduri, dacă nu sunt și în serviciul ocrotirii și pazei vânătorului.

III. Interzișilor.

IV. Acelor care au fost pedepsiți pentru braconaj și dela împlinirea pedepsei n'au trecut încă 2 ani, acelor care sunt cunoscuți de braconieri sau ca tovarăși ai braconierilor, precum și acelora care sunt cunoscuți că cumpără vânătorul dela braconieri.

V. Acelor care au fost condamnați pentru crime sau delicte comise cu arme, pentru tâlhărie, apoi celor care, din cauza retelelor purtări, stării lor mintale, sau antecedentele lor, ar fi judecați ca putând face uz rău de armele lor.

VI. Acelora care se vor fi sustras dela condamnările pronunțate în contra lor pentru vreunul din delictele prevăzute în această lege.

VII. Celor puși sub supravegherea poliției.

Art. 34 (non).— Primarul sau prefectul de județ când nu refuza eliberarea unui permis cerut — după prezența lege — este obligat a motiva, prin rezoluție scrisă chiar pe cerere, de ce anume refuză eliberarea permisului.

Această rezoluție scrisă trebuie să fie făcută cel mai târziu până în 15 zile dela primirea cererii; cu obligațiunea a elibera copie întocmai pe hârtie simplă,

de pe rezoluție — părței interesate, certificată de primar sau de prefect.

Contra rezoluției de respingere a cererii pentru permis, partea interesată poate face contestație la judecătorul ocolului de care ține autoritatea ce a refuzat eliberarea permisului.

Art. 35 (nou).— Contestația se face până în termen de 30 de zile dela pronunțarea respingerei cererii de eliberare de permis.

Ea poate fi judecată în Camera de Consiliu, întră citarea vreunei părți sau autoritate, ci numai prin afișarea termenului la judecătorie; iar judecătorul după investigațiile ce va crede necesare a le face, va admite sau respinge definitiv contestația. Partea interesată se poate prezenta spre a aduce dovezile pe care își bazează dreptul de a obține permisul.

a) Admiterea contestației atrage obligația către autoritatea, care a refuzat permisul, ordinul de a-l elibera.

b) În acest caz primarul sau prefectul de județ este obligat a face mențiune, despre hotărârea judecătorului pe marginea registrului special de permise.

c) Cel interesat este de asemenea în drept a face contestație, în felul arătat mai sus, dacă peste termenul de 15 zile nu a obținut nici un fel de rezolvare a cererii sale, aceasta echivalând cu un refuz de a elibera permisul.

Art. 36 (fost art. 46).— Permisele sunt valabile pe timp de un an începător dela 1 August.

Art. 37 (fost art. 47).— Dacă după eliberarea permisului se constată că cei ce l'a obținut cad în categoria celor arătate la art. 33 (42), permisul se va anula și taxa plătită pentru acel permis nu i se va restituiri.

Art. 38 (fost art. 48).— Vânătorul este obligat a purta totdeauna la sine permisul de vânătoare și la cerere va trebui prezentat oricărui Comisar special, de administrație, pădurar, cantonier de șosele, păzitor de vânăt public și particular, jandarm, grănicer și perceptoare, cum și oricărei persoane autorizate cu controlul vânătorului, ca și oricărei persoane care ea însăși posedă permis de vânăt, ca astfel să se legitimeze cu acest permis.

Cel ce din orice motiv ar refuza să prezinte permisul, va fi obligat e întrerupt imediat vânătoarea și dacă este o persoană necunoscută, va fi silit să-și arate numele și locuința; iar pentru dovedirea afirmațiilor sale va trebui să meargă la primăria sau autoritatea judiciară, care să constate identitatea sa, dresând cuvenitele acte.

CAPITOLUL IX (fost CAP. XII)

Vânătorile din oficiu

Art. 39 (fost art. 62).— Pentru stârpirea animalelor răpitoare și a fiarelor se pot ordona, în caz de nevoie, vânători din oficiu, dacă asemenea animale se vor fi înmulțit peste măsură.

La astfel de vânătoare vor fi invitați numai vânători cu permis sau societăți constituite în regulă.

Art. 40 (fost art. 63).— Cu ocazia acestor vânători nu va fi permis a se vână decat exclusiv animalele răpitoare și fiarele, cari apoi vor fi predate proprietarului sau arendașului vânătorului.

Dacă s'ar vână animalele folosite la aceste vânători este braconaj și se vor trata ca atare.

Art. 41 (fost art. 64).— La aceste vânători vor lua parte ca bătăiași sau gonaci locuitorii comunelor, în interesul căror se face vânătoarea, în urma unei prealabile înțelegeri cu organizatorii vânătoarei.

Art. 42 (fost art. 65).— În localitățile unde fiarele, animalele stricătoare și păsările răpitoare se vor fi înmulțit peste măsură, ministerul de domeni poate acordă și premii pentru stârpirea lor, fixarea premiilor făcându-se tot de dânsul.

Premiile fixate se vor plăti din fondul de vânător.

CAPITOLUL X (fost CAP. XIII)

Comisarii speciali pentru poliția vânătorului și păzitorii de vânător publici sau privați-jurați

Art. 43 (nou).— Ministerul de interne va numi în mod onorific, dintre cetățenii români, pentru întreaga țară un număr de comisari speciali pentru poliția vânătorului. Aceste numiri se vor face numai după recomandația societăților de vânătoare, sub prestare de jurământ și vor fi asimilați în grad, în ceeace privește aplicarea și executarea legei de vânătoare ofițerilor superioři de poliție, putând instrumenta contravențiunile și delictele în întreaga țară.

Art. 44 (fost 67).— În fiecare comună proprietarii de fonduri rurale sunt obligați să numească un număr de păzitori privați pentru paza vânătorului. Acești păzitori vor fi aduși la cunoștința autorităților locale, care la rândul lor, va încunoaște Ministerul de interne spre recunoaștere.

Art. 45 (fost art 68).— Primarul sau ajutorul său vor ceti păzitorilor privați recunoscând legea vânătoarei, după aceea păzitorii punând mâna pe cruce, vor depune jurământul următor :

«Jur în numele lui Dumnezeu și pe Sfânta cruce că voi păzi cu cea mai mare grijă și siguranță, potrivit legii, toate drepturile de vânătoare, a căror pază îmi sunt încredințată, că voi păzi, urmări și arăta pe cei cari vor încerca să calce să vor fi călcăt de fapt aceste drepturi.

«Așa să-mi ajute Dumnezeu».

Ministerul de interne va elibera fiecarui păzitor către o carte legalizată, prin care i se va certifica calitatea de păzitor jurat. Modelul acestei cărți va fi stabilit de ministerul de interne.

Competența acestor păzitori privați se întinde nu numai asupra fondului proprietarului care i-a recomandat, dar și asupra teritoriilor de vânător din întreaga țară.

Art. 46 (fost art. 69).— Procesele-verbale ale păzitorilor jurați, până la contra-probă, vor constitui o deplină dovedă în contra delicienților. Păzitorii care nu știu carte vor dicta procesul-verbal secretarului comunal și îl vor semna prin punerea degetului cu adeverirea primarului.

Procedura aceasta nu este supusă la nici un fel de taxă de timbru sau altele.

La caz când identitatea deliciențului nu ar fi cunoscută, păzitorul este în drept al urmări pe teritoriul unei alte comune, spre a se stabili această identitate. Toți agenții prevăzuți la art. 67 din legea asupra vânătoarei sunt datori a-și da unul altuia concursul necesar pentru constatarea identității și pentru conducerea deliciențului la primăria cea mai apropiată. Agentul care a recunoscut identitatea este totdeauna dator a adevări aceasta în procesul-verbal încheiat de acel care l-a început a dovedit faptul.

CAPITOLUL XI (fost CAP. XVI)

Delicte, contravențuni și pedepse

Art. 47 (fost art. 73).— Cel ce vânează sau prinde vânător fără învoirea proprietarului sau arendașului dreptului de vânător, comite delictul braconajului și se va pedepsi cu 100—500 lei amendă; în caz de recidivă se va aplica amenda dublă.

Art. 48 (fost art. 74).— Dacă braconierul vânează pentru căștig se pedepsește cu amenda îndoită.

Art. 49 (fost art. 75).— Dacă braconajul s'a comis noaptea sau pe teritoriu închis sau cu mijloace nepermise (rețele, laturi, curse, otravă), se va pedepsi cu 100—500 lei; iar dacă braconierul a fost mascat sau a luat un nume falș pentru a induce în eroare sau a amenința cu arme, sau în alt chip pe cel ce l-a prins, se poate pedepsi și cu închisoare dela 15 zile la 3 luni, întrucât nu constituie o crimă sau un delict mai grav prevăzut de codul penal.

Art. 50 (fost 76).— Cel ce cumpără vânător în timpul când vânătoarea nu este permisă, comite delictul de braconaj și se pedepsește cu amenda dela 100—500 lei.

Sub prevederile acestui articol nu cad acei ce au un teren închis, de unde vânătorul nu poate nici intra, nici ieși.

Ceice vor comite delictul prevăzut la art. 19 (fost 24 vechiu) se vor pedepsi cu amendă dela 500—2000 lei și confiscarea vânătorului și trimiterea lui la unul din cele mai apropiate spitale.

Ministerul de interne este obligat se aducă la cunoștința generală, prin publicaționi expirarea termenului de vânătoare a fiecărei specii de vânător și consecințele ce decurg din nerespectarea articolelor 19 și 50 ale prezentei legi, cu cel mult 5 zile mai înainte.

Art. 51 (fost art. 77).— Cel ce va vâna în timpul oprii, comite delict și se pedepsește cu amenda dela 500—1000 lei; în caz de recidivă se va pedepsi cu amenda îndoită.

Art. 52 (fost art. 78).— Acela care posedă un permis, dar la invitarea celor în drept refuză să-l prezinte se pedepsește cu 50—100 lei amendă.

Acelora care la cererea celor în drept nu intrerupe momentan vânătoarea, nu și spune locuința, sau care, somat fiind, nu se duce la primărie spre a-și dovedi identitatea, se pedepsește cu amendă dela 200—500 lei.

Aceeaș pedeapsă se aplică și aceluia care cedează altuia permisul său.

Acela care neavând permis pe numele său, vânează cu permisul altuia, se pedepsește cu 100—200 lei amendă. Iar acela care vânează cu permis falsificat se va pedepsi conform codului penal.

Art. 53 (fost art. 43).—Funcționarul însărcinat cu eliberarea permiselor de vânăt se va pedepsi de ministerul de care depinde acel funcționar, în urma cererii ministerului de interne, cu amendă dela 100 până la 1000 lei, dacă va elibera permis cuiva despre care a știut că nu i se poate elibera.

Art. 54 (fost art. 79).—*Cei ce vânează, fără a observa dispozițiile art. 22 (fost 27) sau contravin la art. 18 (fost 22) și art. 23 (fost 29) se pedepsesc cu amendă de 100—500 lei.*

Tot sub prevederile acestui articol cad și acei care vor fi găsiți cu arme de vânătoare și nu vor putea dovedi plata taxelor legale, indiferent că se găsesc pe teren, pe căile de acces sau chiar în cuprinsul comunelor.

Art. 55 (fost art. 80).—Cel ce urmărește vânătul rănit, pe un teren străin, fără consumționul posesorilor terenului, se pedepsește cu amendă de 50 până la 100 lei, rămânând răspunzător de orice daune.

Art. 56 (fost art. 81).—Cel ce va fi lăsat câinii să vâneze pe proprietatea altuia, se va pedepsi cu amendă până la 200 lei.

Art. 57 (fost art. 82).—Proprietarii câinilor de vânăt care umblă răsleți pe terenuri de vânăt străine se pedepsesc cu amendă până la 200 lei.

Art. 58 (nou).—*Cine are ogar va plăti o taxă anuală de 200 lei de fiecare câine. Acești câini nu vor putea fi întrebuințați la vânătoare.*

Cei ce nu vor plăti această taxă se vor pedepsi de judecătoriile de ocoale cu de zece ori taxa și fără drept de apel.

Denunțurile făcute înscrise relativ la tăinuirile de ogari, vor fi imediat satisfăcute de judecătorii de ocoale și vinovații impuși la taxele și amenzile prevăzute în prezenta lege.

Cei ce vânează cu ogari se pedepsesc cu amendă dela 1 500—2000 lei. În caz de recidivă se va pedepsi cu închisoare dela o lună la 3 luni.

Jandarmii care se vor fi dovedit că nu supraveghiază pe locuitorii cari au ogari, fără să fi plătit taxa de mai sus și nu i-a denunțat se vor pedepsi cu amendă echivalentă cu salarul său pe o lună; iar la recidivă sau că vor tăinui pe locuitorii care vânează cu ogari, se vor pedepsi și cu mutarea din comună.

Art. 59 (fost art. 84).—Proprietarul dreptului de vânăt, ca și arendașul sau imputernicările lor cari prind vânătul în contra dispozițiilor art. 24, se pedepsesc cu amendă dela 500—1000 lei.

Art. 60 (fost art. 86)—În cazurile enumărate în art. 38 (fost art. 48) dacă persoana întrebuințează sau amenință cu arma, sau se opune celor ce voiesc și conduce la primăria respectivă, sau, în fine, comite orice faptă prevăzută de codul penal, se va pedepsi conform dispozițiilor zisului cod.

Falsificatorul permisului de vânăt se va pedepsi ca falș în acte publice.

Art. 61 (fost art. 87).—Se pedepsește cu amendă până la maximum 1000 lei cel ce va ridica, sau strică, punte în vânzare, sau colportă: ouă sau pui de drepți, spârcaci, cocoși de munte (ambele specii), găinuși de alune (ieruncă), fasani, potârnichi, prepelițe, cîrstei, porumbei sălbatici, becaține de toate spețele, sitari, ciovligi (nagăți) cum și orice altă specie de vânăt de apă sau de pasări cîntătoare.

Importul și transportul vânătului viu, sau al pasărilor, ouălor de pasări, menționate în acel articol, poate fi autorizat de ministerul de domenii în condițiile ce dânsul va prescrie, chiar în timpul cînd vânătoarea este închisă, dar numai în interesul creșterei și înmulțirii vânătului.

Art. 62 (fost art. 88).—Se pedepsește cu amendă până la 500 lei cel ce va vinde, sau transportă vânătul în timpul cînd vânătoarea este oprită, sau mai târziu de 7 zile după închiderea ei.

Art. 63 (fost art. 89).—Se va pedepsi cu amendă de la 200—1000 lei contravențiile și delictele la prezenta lege cînd ele vor fi comise de Comisarii speciali ai Ministerului de interne pentru poliția vânătului de funcționari ai vămilor, jandarmi, grăniceri, agenții de poliție, agenții silvici, cantonierii, păzitorii publici și particulari de vânăt, de pădurari sau de orice agenți ai forței publice.

Art. 64 (fost art. 91).—Pentru toate delictele enumerate mai sus în caz de recidivă, pedeapsa va fi îndoită. Este recidivă cînd nu au trecut 2 ani dela ultima condamnare.

Art. 65 (fost art. 92).—Sumele încasate din amenzi se vor vărsa pe jumătate la fondul de vânătoare și jumătate se va da descoperitorilor și constatatorilor infracțiunii.

Art. 66 (fost art. 93).—În caz de insolabilitate amenda se va transforma în închisoare, socotită a 10 lei o zi, fără ca termenul închisorii să poată trece peste 3 luni.

Art. 67 (fost art. 94).—Delictele și contravențiile prevăzute în această lege se vor constata fie prin procese-verbale, fie prin martori.

Procesele-verbale ale primăilor, ajutorilor de primări, agenților de poliție, șefilor de gară, împiegătilor vamali, cantonierilor, agenților silvici, grănicerilor, comisari speciali, păzitorii de vânăt publici și particulari jurați, păndarilor, pădurarilor, jandarmilor și vor constitui o deplină dovdă contra delicienților, până la proba contrarie.

Percheziția în localuri publice se poate face fără autorizarea judecătorului de instrucție, de către agenții însărcinați cu executarea acestei legi.

Art. 68 (fost art. 95).—Aplicarea pedepsei prevăzută în prezenta lege nu scutește pe delincuent de obligația de a plăti despăgubiri persoanelor interesate.

Art. 69 (fost art. 96).—Infracțiile la această lege pedepsite cu închisoarea și amenda se prescriu prin 2 ani.

Art. 70 (fost art. 97).—Toate infrațiunile la această

lege sunt de competență judecătorilor de ocoale, cu sau fără apel la tribunal.

CAPITOLUL XII (fost CAP. XVII).

Fondul de vânăt.

Art. 71 (fost art. 93). — Pentru rezolvarea tuturor chestiunilor referitoare la vânăt, se înființează la ministerul de domenii un *fond de vânăt*.

Veniile acestui fond se vor compune din:

a) Din suma de 10 % care se va încasa din arenda tuturor terenurilor de vânăt proprietate a Statului și particularilor și a comunelor;

b) $\frac{1}{2}$ din amenzile incasate;

c) Din donațiunile și legatele care vor fi făcute ministerului de domenii în scopul ameliorării vânătalui

CAPITOLUL XIII.

Execuțarea legei, inspectorii pe regiuni.

Art. 73 (fost art. 101). — Execuțarea acestei legi se încredințează ministerului de interne și celui de domenii.

Art. 74 (nou). — Ministerul de interne va executa legea prin organele administrative și polițienești în ceeace privește poliția vânătalui și aplicarea legei Ministerul de interne va numi un număr de Comisari speciali pentru poliția vânătalui, conform art. 43.

Aprobările de licitații, recunoașterea societăților de vânătoare precum și tot ceeace privește condițiile de arendare precum și măsurile pentru imulțirea și îngrijirea vânătalui, prevăzute în această lege, rămân în puterea Serviciului silvic din Ministerul de domenii.

In afara de aceasta Ministerul de Domenii va numi un număr de inspectori pe regiuni numai dintre vânătorii recomandanți de societățile de vânătoare, care vor funcționa în mod onorific, sub prestare de jurământ, cu atribuțiuni numai în ceeace privește aplicarea legei de vânătoare.

Art. 75 (nou) — Taxele comunale impuse pe câini se vor achita contra unui bilet de identitate eliberat de primăria locală dintr'un registru special.

Prinderea câinilor de vânătoare, de către serviciile comunale, este opriță.

Câinii de vânătoare nu vor fi considerați ca câini de lux.

Art. 76 (fost 105). — Prin regulament special se vor desvolta și preciza dispozițiunile de aplicare a acestei legi, cum și atribuțiunile personalului însărcinat cu aplicarea și executarea ei.

Art. 76 (fost art. 106). — Toate legile și regulamentele anterioare referitoare la vânăt, taxe, arme, câini, etc., sunt și rămân desființate.

Sinuciderea unei dropii

Doi vestiți vânători plecase din București la Constanța ca să petreacă vara în această localitate.

Cea mai mare atracție a lor era să vâneze dropii cu carabina dar spre nenorocul lor nu au izbutit nici odată cu toate strădaniile făcute.

Într-o frumoasă seară de Septembrie ne adunaseem mai mulți vânători pe terasa Cazinoului din Constanța și tocmai proiectam o vânătoare pe a doua zi când ne pomenim cu Vasile Cristea un vânător bine cunoscut din Constanța că vine cu o falca în cer și una în pământ să-mi iea urma.

— Bine că te-am găsit, dragă Nicule...

Nu știi ce necaz a dat peste mine?

Știindu-l om gospodar, m'au gândit la o nenorocire în familie, — Doamne ferește — că prea era amărât și rugai să se liniștească, apoi îl zisei că în viața omului sunt multe întâmplări, dar bune sau rele, trebuieesc privite mai cu calm.

Toate insistențele mele au rămas zadarnice.

Deodată îl văd că se adresează celor de la masă; Să-mi spuneți drept, care mi-ați făcut-o? Toți au rămas înmărmuriți! Ce ți-am făcut Vasile Dragă? Răspunse în cor totă societatea ?!!

Nu vă mai dați în lături, spuneți-mi drept.

Îl rugăram cu toții să ne comunice ce i s'a întâmplat — Mare nenorocire! Asultați!

Nu știi care din vânătorii din societatea noastră (Dropia) m-a recomandat pe mine, celor doi vânători săi de la București că ași fi cel mai bun trăgător cu glonț, știi bine ei căută de câteva zile un asemenea tovarăș.

Voi mă cunoașteți bine, sunt bun trăgător, dar cu glonț nu am avut ocazia să trag niciodată și din nenorocire nu am nici armă de glonț.

Toată faima mea de vânător vestit se va duce dracului, că mă gândesc, cum o să trag eu cu un singur glonț la atâtea sute de meuri și să lovesc la sigur!

Să fie chestia, cum a fost cu pușca lui Ian, a-și șanța-o eu, dar aici nu merge....

O să v'o spun și p'asta.

Pe când se tânguia de mâna focului iar noi făceam haza de frâmântările lui iată că ne pomenim cu cel doi musafiri care-i comunică că s'au hotărât, ca a doua zi să meargă la vânătoare de dropii...

Bielu Vasile Cristea își luă înima în dinți și începu să ne întrebe care din noi îi putem da o carabină. Toți ne oferirăm cu foarte mare plăcere, când unul din noi îi oferă un Mauser cu lunetă, Vasile î-o țăie scurt:

— Nu-mi trebuie arme scumpe și cu dichisuri.

Eu vreau una mai grosolană ca să pot avea motiv că arma nu îi bună..

Tablou! ..

Și-a luat rămas bun și nu-a lăsat pe terasă....

Ne interesa mult să aflăm rezultatul acestei încercări aşa că în prima seară după înapoierea lor, ne-am înființat iarăși pe terasă.

Așteptăm nerăbdători, când ne pomenim cu posnașul! Sosise împreună cu cei doi mosafiri.

Ne făcurăm că nu știm nimic.

Cei doi vânători, cu pălăriile în mâna ne rugără să nu fim supărați că ne-a lipsit de placerea de a avea pe Vasile Cristea în mijlocul nostru timp de 2 zile, căci a fost o ocazie fericită și pentru ei și pentru noi...

După asigurările noastre că ne-a făcut o deosebită cinste dorința lor ca să aibă un însotitor membru al societăței noastre, ne părăsi, lăsând în mijlocul nostru pe Vasile Criștea ca să ne istorisească cum s'a îndurat Dumnezeu de l-a scăpat și din această mare încurcătură.

* * *

Am plecat, începu el, dis-de-dimineață cu automobilul în direcția Topraisar.

Stiam că pe acolo sunt multe cărduri de dropii.

— Dar cu ce armă ai plecat Vasile? Întreb eu?

— Dragă Nicule, am luat «Martina» aia turcească ce o aveam în pod.

Ce era să fac, tot una pentru mine!

Când mi-au văzut-o mosafirii, nu știau ce să credă, cu toate că era cam prăfuită și ruginită o menajau mai mult ca pe ale lor.

Cum vă spuneam am eșit la câmp și într'o oră am fost în sat, am băut câte-o cafea la Hussein-Accam și pe urmă la treabă...

Am cutreerat câte-va mii de pogone dar nimic.

Un cioban ne îndrumă spre Omurcea asigurându-ne că a văzut un cărd mare de dropii.

O luarăm într'acolo.

Cu binoclul cei doi tovarăși descoperiră dropiile și pentru ca să mă asigur de la început le-am spus să tragă ei întâi și numai în cazul când nu vor lovi nimic — lucru ce nu credeam în ruptul capului — voi trage și eu.

Încep, încet ne apropiarăm de dropii la o distanță destul de mică pentru armeie lor.

Trag, amândoi dar nimic!

După câte-va serii de încărcătoare trase de fiecare dropiile începu să prevadă pericolul și nu ne mai răbda să ne apropiem.

La 5-600 metri sburau.

Atunci unul foarte galeș, mă rugă să trag și eu.

Când am auzit că-mi vine și mie rândul mi-a venit să cad în automobil.

Mi se înmuiase picioarele.

Mi-am luat curajul și le-am zis:

De când trag cu arma asta nu am dat nici un greș
Nu cred că tocmai acum să mă dea de rușine. Și ca să vă convingeți, Domnilor, uitați-vă: Am să trag cu toate că dropiile sunt la o distanță cam mare pentru flinta mea... și în bătaie de joc luai arma la ochi și ca să-i fac să mă ţie minte și făcui atenții că ochesc la cap...

Glonțul plecă fluerând până nu se mai auzi, iar dropiile își luară zborul...

Amândoi mă întreba de odată dacă a căzut. Eu îi asiguram că este imposibil să nu fi căzut!

Știți, că eu nu dau greș!

Pentru că cu binoclurile n'au putut să vază nimic și bazați pe asigurările mele trimise șoferul să aducă dropia.

Vă spui drept că nu mi s'a urcat sângele la cap așa de rău când m'au însărcinat să trag și eu, ca în momentul când am văzut șoferul ridicând ceva de jos...

Să-mi vie dambla și pace!

Când a sosit șoferul eram numai o apă.

Iau dropia și cu aerul cel mai calm încep a o cer-ceta să văd unde a fost lovitură când ce văd: țeașta capului era sburată de tot!

La propunerea să urmărim dropiile i-am asigurat că este imposibil: au sburat departe și nu le mai găsim! Cine știe în ce județ sunt acum...

În urmă Vasile Cristea a dedus că această dropie sătulă de viață a voit să se simtă și când a auzit că vine glonțul spre ea a pus capul în drumul lui și și-a curmat firul vieței, căci altfel nu-și explică nici el.

N. Arabolu

Exemple de bravură din războiul franco-german

Tânărul Ionnet rămas orfan de tată la vîrsta de 13 ani, a fost crescut cu mari greutăți și lipsuri de mama sa din produsul muncii sale. La declararea răsboiului a fost încorporat și trimis la front, unde de la început a fost rănit și trimis la un spital.

O lună după aceia, el scrie mamei sale:

«Scumpă mamă, plec din nou pe front cu un bun camarad din companie. S'a isprăvit cu viața de lene! Trebuie să ne gândim la Nemți. Am să îi fac să plătească răurile mele.

Azi am fost la vizită și mi-au pus No. 2, adică să mai fiu reținut pentru a pleca mai târziu, dar iată că la biouloul companiei unde am fost chemați văd un tată de familie care plângă. Era de ales între mine și el. Atunci i-am spus: «Fiindcă tu ai copii, plec eu în locul tău». Săracul nu miștia cum să-mi mulțumească. Dar s'a însărcinat căpitânul de a mulțumi».

Și apoi gândindu-se că asta poate întrista pe mama sa, el încearcă să o măngâie:

«Să vezi cum m'am gândit. Eu sunt flăcău, sunt singur; eu trebuie să plec...»

Și pentru a nu o măngâni, el revine și scrie:

«Nu-i adevarat că sunt singur dacă te am pe tine. Dar fiind crescut și deprins cu nevoile, sunt mai tare ca altul. Nu sunt un uscățiv că al care plângă. Și apoi, vezi tu, asta mi-a făcut plăcere. Nu te supără. Am să-mi fac datoria până la capăt; ceia ce nu mă împedicează de a mă înapoia. Am venit o dată; voi veni și a doua oară.»

Câtă nobleță în fapta acestui brav băiat sărac; și și cu câtă simplitate povestește ca ceva foarte natural un gest așa de nobil și împlinirea datoriei sale către Patrie!

(Traducere din „La vie de Guerre contiē par les soldats”)

—C.—

In visum veritas

Infrigurat,
Eri noaptea
Cu grija m'am culcat...
Si-avui un vis curios...
Mi se părea că Guță,
Cu chipui radios,
I-mi dete o lăbuță
Pe spate — și în taină
Imi spuse că-i vestit,
Că la Găgești eri noaptea,
Sitarii au sosit.

Si ce mai tura-vura,
Plecat-am amândoi,
De duduia trăsura
Si înimă din noi,

Fugeau caii năvalnic,
Spre zări îndepărtațe,
Zăream cu greu prin neguri,
Păduri întunecate...
Si-n stoluri dese-parcă,
Sitarii ne urmăreau,
Si nasul și urechea
Lui Guță ciuguleau.
Vedeam la plăsuri crunte,
Lovind cu'nvreșunare,
Pe Guță 'nfipt în ele,
Ca puiul în frigare...
Unii cereau să-l frigă,
Când iată-un marmiton,

Cerând în gura mare
Să-l pui-e pe croton.

Un epure atuncea
Dosit d-un mărăcine,
Ești și spuse aprig:
«Si mi-e se cuvinte,
«Să mă răzbun,—căci Domnul,
«La goana ce-a trecut,
«Trăgând cum-e 'obiceiul,
«Piciorul stâng mi-a rupt.

«Cer dară ca să fie,
«Tratat cum se cuvinte; —
«O parte borș să-l faceți,
«Iar alta cu măslinie; —
«Spinarea, ce-i bucată,
«Mai fină și de soi,
«Friptură la tingire,
«Cu sos de usturoi. .

* * *

Așa stă scris,—se zice,
In carte de citire,—
Că un fapt mic, e 'n stare,
Să schimbe rostul firei...
Căci iat-o coțofană,
Venind cu mare-avânt.
Aduse adunărei,
Si dânsa un cuvânt.

«Tovarășe iubite,
«Cu pene și cu păr,
«Venii la sfatul vostru

•Să spun tu adevăr:
•Cum?... Văndurați voi astfel
•Să faceți un omor?...
•E o crimă ca să credeți
•Că Guță-i vânător(!?).

Amicul meu atuncea,
Grăi cu ton măret,
Si aruncă mulțimei,
Un zâmbet de dispreț:
— «Eu care nici odată,
«In seamă nu vă bag,
«Si-am grăjă totdeauna
«Alătorea să trag ..
«In fața tuturora,
«Mi e maitor Dumnezeu,
«Că n'am făcut pe lume,
«Vânătului vr-un rău.

«Să mi s'arăte mie,
La vânători vre-o dată
Măcar o vrăbiuță
De mine împușcată!...
Si drept recunoștință,
Hainilor—ingrații,
La moarte fără milă,
Vreți să mă condamnați?...
.

In fața mărturisii,
Găsite-adevărate,
A fost achitat Guță
Cu unanimitate.

Focșani, 10 Martie 1923 Dela Milcov

INSEMNAȚII

In Franța ca și în Italia e o mare fierbere relativ la modificarea legii de vânătoare.

In Franța unii cer menținerea legei din 1844; iar alții susțin că acea lege nu mai corespunde timpului în care ne găsim. La 1844 nu era decât că un vânător pentru fiecare comună și arma care era atunci era cu cremene și o lăcașă pe la gură. Nu mai vorbim de dreptul de proprietate care e un moft și de bracanțul care a crescut în mod simțitor.

Se cere scoaterea forțată a dreptului de vânătoare din fiecare comună.

Atât Franță cât și Italia cer deopotrivă introducerea unei legi de vânătoare din Alsacia & Lorena.

Intr'un articol viitor ne propunem a vedea dacă acea lege este adoptabilă sau nu în cele două țări și dacă libertatea cerută ar fi folositoare imulțirei și protejării vânătorilor.

M.

**

Din Brăila

De câțiva timp s'a pus bazele unei serioase societăți de vânătoare sub denumirea *Societatea de vânătoare «Sitarii»*. Statutul și actul constituiv al societății au fost autentificate la Trib. Brăila.

Președinte de onoare a fost ales d-l Șerban Răducan, prefectul județului.

Comitetul dirigitor al societății este astfel compus: președ. activ Iosif Gavala, vice-președintă, C. Duțu și I. Morancea, casier-comptabil G. Furnioti, secretar Drapanioti, cenzori: N. Cujbă și C. Dragomirescu, maestri de vânătoare: N. Cujbă, C. Beizadea, Carol Sloser, Const. Iliescu și G. Lucatos.

Societatea numără până în prezent 120 de membri din oraș și județ.

S-au făcut următoarele donații în folosul fondului acestei societăți:

G. N. Kyriachidis lei 3000, I. Gavalla lei 2000, N. Gavalla lei 1000, D. N. Milliarezis lei 1000, Chr. Paraschakis lei 1000, Gh. H. Furnioti lei 1000, Gh. Duțu lei 1000, Gh. Darioz lei 500, P. Panas lei 500, P. Drapanioti lei 500, Gh. Cavopoulos lei 500, Sp. Dimitianos lei 500, I. Leopold lei 500, V. Apostolescu lei 500, T. Gavalla lei 500, A. Serghios lei 500, C. Schiser lei 500, Gh. Matzuchis lei 500, N. Cujbă lei 400, M. Tîntea lei 200, A. Arseniu I. lei 200, Gh. Lucatos 200 lei, P. Evangelatos I. 100, C. Halla lei 200, Sp. Mihalițianos lei 200, N. Stoica lei 200, Scărlătescu lei 100, G. Alexndrescu lei 100, C. Dragomirescu, N. Morancea lei 100, Sp. Crusos lei 100, S. Varis lei 100, R. Drăghici lei 100.

Inscrierile în noua societate se primesc la d-l Gheorghe Furnioti str. Imp. Traian No. 35. Brăila.

**

Societatea de vânătoare „Pelicanui“, aduce la cunoștința membrilor săi că plata cotizației pe anul 1923/1924 se face integral (120 lei) și numai până la 30 iunie a. c., după care dată se aplică art. 14 din statut (excluderea).

Pentru permisul societăței fiecare membru se va prezenta la sediul societăței str. Șerbănescu No. 8, la 1 August a. c., când va prezenta și permisul de vânătoare (al statului.)

MICA PUBLICITATE

Cine a pierdut câine dă vânătoare alb cu pete negre, să se adreseze d-lui Bucur Năculescu, comuna Răcari, prin gara Ghergani.

Brac frumos, tre ani, bine dresat. De vânzare adresa: Ceza Delimastru, Desped Vodă 14, București.

Pointer 1 an și o lună, frumos, Anghelescu, str. Viitor 96, București.

De vânzare: 1. 1 armă cal. 12 „Hammerless“ mecanism Purdey, platine și ejector automat în perfectă stare. Prețul leu 16 000. 2. 1 drilling nou „Hammerless“ automat cu ejector. Prețul leu 15.000. 3. Una carabină nouă stil englez, pentru vânat mare, cal. 11² × 72^{m/m} cu 4 focuri și viză automată pentru țintă mișcătoare și nemișcătoare. Prețul leu 5.000. Toate 3 arme sunt expuse la d-l Georgescu, ceaprazar, Cal. Victoriei 71.

Legea de vânătoare. De vânzare la Uniune str. 13 Septembrie 85, București. Prețul 2,50 exemplarul.

Călendarul pe 1923 al U. G. a V. frumos ilustrat și cu îngrăjire tipărit. Prețul 2 lei exemplarul. De vânzare la chioșcuri și la Societățile de vânătoare din localitate precum și la Uniune.

Capse Elley, Hirtenberg și R. W. S. de vânzare la Uniune, str. 13 Septembrie No. 85, București.

Câini de vânătoare diferite rase. Dresăți și nedresăți. — Adresa: Popa I. Dumitru, comerciant str. Stoian Militaru, com. Șerban Vodă (Belu).

Pointer, pur sănge, Tânăr, vând convenabil. Rădulescu, Calea Griviței 42 (în fund). — București.

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 21 Mai ora 3 după masă, se va ține în localul primăriei licitația publică pentru arendarea dreptului de vânăt de pe 4000 jughere de pământ, aparținând comunei Părdani, jud. Torontal.

Prețul strigării începe dela 100 lei anual.

Supra oferte nu va fi primite.

Garanție 10%.

Condițiunile se pot vedea în biroul notariatului comunal.

No. 329/1928

Reviste recomandate

CHASSE & PECHE L'un des spotifs ! pandus

CHASSE, CHIENS, PECHE
AVICULTURE

DIRECTION: 1, Avenue
BRUXELLES

DEMANDEZ DES

IL CACCIA

6, Via Bagutta
Abon.

IL CORRIERE

4, Via Olmetto
Abonne

Genți de vânătoare - Cartușiere - Tocuri pentru arme

Zgărzi-lese, Jambiere, curele de arme, Botnițe de câini, Bice de vânătoare, Cra-vașe impletite, Port-bagaje, Roch-Sacuri. Cutii pentru cartușe etc. și ori ce articol de vânătoare (în ceea ce privește curelăria).

— Atelierul de curelărie —

M. Soglu & S Berbec

Str. 13 Septembrie No. 65 (vis-a-vis de
— Cazarma Cuza) —

Lucru artistic și cu prețuri absolut convenabile. Nu cumpărați nimic înainte de a vizita atelierul nostru.

N. B. Membrii Uniunii Generale a Vânătorilor se bucură de o reducere de 10 la sută.

UNIUNEA GENERALĂ A VÂNAТОRILOR
STR. 13 SEPTEMBRIE, 85. — BUCURESTI

Domnului A. Chacci
Domniei-Sale

9. May

Baroni

TITUL SC-ZOOLOGIC

iere =

۲۰

MUSCEL

c. 27

6

32|9) —

e

că. P

găsit

ete, e

azā t

are st

三

ie a v
duces

utere

UNIUNEA GENERALA

A

VÂNĂTORILOR DIN ROMÂNIA

Recunoscută Persoană Morală prin legea promulgată și publicată în „Monitorul Oficial“ No. 22 din 1 Mai 1923

Sub Inalta Protecție a M. S. Regelui
Sediul: Bulevardul Carol, 30

Scopurile sale cuprindând interesele tuturor vânătorilor din întreaga țară, toate societățile de vânătoare se pot grupa în jurul ei

Membrii activi: plătesc taxă de înscriere 100 lei
Cotizație anuală 50 „

Membrii aderenți „ taxa de înscriere 40 „

Statutele U. G. V. R. se trimit D-lor membrii la cerere contra 5 Lei în în mărci poștale

Abonamentul la „Revista Vânătorilor“ este obligatoriu pentru toți membrii Uniunii

„REVISTA VÂNĂTORILOR“

ORGAN OFICIAL AL UNIUNEI
GENERALE A VÂNĂTORILOR din România

Publică: articole cu subiecte pur vânătorești; dispozițiunile luate de organele administrative ale vânătoarei; lista contravenienților la legea de vânătoare; dări de seamă a societăților de vânătoare, etc., etc.

— Abonament 50 lei anual —

— Primește anunțuri comerciale —

Sediul U. G. V. R. Bulevardul Carol 30

Uniunea Generală a Vânătorilor din România

Recunoscută Persoană Morală prin legea promulgată și publicată în „Monitorul Oficial“ No. 22 din 1 Mai 1923

Sub Inalta Protecție a M. S. Regelui

Inalt Președinte de Onoare A. S. R. Prințipele Moștenitor al României
SEDIUL: B-dul Carol No. 30. - ORELE DE BIROU 3-7 d. a.

«HUBERTUS»

F. WILHELM PETRI & FILII — ALBA-IULIA

Sucursala: BUCUREȘTI, Strada CAROL 142. — Agenția: VIENA III, KEILGASSE 4, II/19

Secțiunea fotografică:

Reprezentanța Generală a firmelor:

Krupp-Ernemann, Aparate Cinematografice, Societate Anonimă, Dresda.

Fabricele Ernemann, Soc. pe Acțiuni Dresda.

BEFA Soc. An. Fabrica de hârtie fotogr. (fost Dr. Schleussner) Berlin.

Tip-Top Fabricele Photo Chimice, Dr. Bernfeld & Dr. Fischl, Viena.

Gustav Heyde (Aktino-Fotometre) Dresda.

Etc., Etc.

Artiști și amatori serioși întrebunțează exclusiv: Camera ERNEMANN ERAL PENTRU ATELIERE
HÂRTIE FOTOGRAFICĂ „B E F A“ (Dr. SCHLEUSSNER. — Plăcile ERAL PENTRU AMATORI
Chimicale „T I P-T O P“. Heydes Aktino-Fotometre.

«IMPERATOR» KRUPP ERNEMANN renumit ca cel mai bun proector CINEMATOGRIFIC DIN LUME

Recompensat cu Mareea Medalie de Aur. — Diploma de Onoare a EXPOZIȚIEI UNIVERSALE din Amsterdam 1920, Londra 1921, etc.

APARATE DE PROIECTIUNI ȘI DE MARIRE PENTRU UNIVERSITĂȚI, ȘCOLI ȘI FAMILII

Instalații de orice laboratoare pentru: BIOLOGIE, ZOOLOGIE, PATHOLOGIE CUM ȘI SERVICIUL CRIMINALISTIC,
CONSTATARI DE FALSURI IN SCRIPTE, Etc., Etc.

MICI APARATE ȘI APARATE SPECIALE PENTRU EXPEDIȚIUNI ȘTIINȚIFICE POTRIVITE LA ORICE CLIMA, Etc.
BINOCURI PRISMATICE „ERNEMANN“ CU MÂRIRE DE 6 ORI; PREFERITE DE ARMATA, MARINA, VÂNATORI,
PORT, Etc., Etc.

REVISTA VANATORILOR

Organ Oficial al Uniunii Generale a Vânătorilor din România

Recunoscută Persoană Morală prin legea promulgată și publicată în „Monitorul Oficial“ No. 22 din 1 Mai 1923

SEDIUL „UNIUNEI“: Boulevard CAROL No. 30

LEGEA NOASTRA

Interesul general al înmulțirei vânătorului și exploatarea rațională a acestei contestabile bogății reclamă, fără îndoială, oarecare sacrificii din partea vânătorilor.

Trebue să ne resemnăm, să ne limităm sferea de acțiune, fiindcă libertatea de a vâna pre tutindeni e incompatibilă cu organizarea unei paze serioase.

Ca organ al *Uniuniei* „revista vânătorilor“ este organul intereselor generale, să că nu putem — uzând de ospitalitatea ce ni se acordă aci — să facem critica legei din alt punct de vedere decât al interesului comun.

De sigur că schimbarea bruscă și radicală a condițiunilor în care eram obișnuiți a practica vânătoarea în România de eri, poate fi de natură să provoace multe nemulțumiri. Dacă ținem seamă și de firea Românumui, întotdeauna conservator, căruia nu-i place inovațiile, pe care rare ori le primește cu voie bună și foarte adesea le suspectează, înțelegem căte dificultăți serioase avem de învins pentru a aclimata o lege ca aceasta.

Dar datoria noastră a tutelor, care ne-am grupat în această *Uniune* este să lucrăm din toate puterile — cu cuvântul și cu fapta — pentru a face să triumfe în rândurile vânătorilor, și dela ei, în marea masă a populației rurale, sentimentul datoriei fie căruia de a contribui la crucea și apărarea vânătorului. Lupta contra indiferenței și a inclinărilor egoiste, e de sigur foarte grea, ea reclamă o acțiune perseverentă, o intensă propagandă prin scrieri și exemple, într'un cuvânt, o întreagă operă de educație cetățenească. — Greutățile n'ar trebui să ne descurajeze. Dacă suntem de acord asupra felului urmărit și ne dăm seama de importanța chestiunii, — chiar dacă satisfacția rezultatului dobândit nu aparține generației noastre, încă aceasta n'ar trebui să ne opreasă.

In acțiunea pe care o întreprindem, suntem sprijiniți, legiuitorul ne-a venit în ajutor; ne-a

dat o lege nouă, în cadrul căreia se speră că sforțările noastre vor putea isbuti.

Noul așezământ este — dacă neglijăm imperfecțiile de detaliu — o reformă de principii care, din acest punct de vedere, trebuie cercetat cu toată atențunea pe care o merită. Se cuvine dar, pentru critica noastră, să urmărim pe legiuitor în scopurile sale și să scoatem în evidență acele principii pe bază cărora e clădită toată legea.

* * *

I — Vânatul liber, care crește și se reproduce fără ca mâcar mâna omului să intervină, era privit de legea noastră dela 1906 — după o veche datină — ca un *bun fără stăpân*, un „res nullius“ cum lumeau străbunii noștrii.

Cu această concepție, atât de simplă, vânatul era pus la discreția fie căruia: or cine l-ar fi prins și or unde l-ar fi prins, era de drept proprietarul lui, prin simplul act al ocupației. Proprietarul pe terenul căruia vânatul era prins sau ucis nu avea nici o acțiune pentru a obține restituirea acestuia sau o despăgubire equivalentă. Ceva mai mult: Confiscarea vânatului din lăinile braconierului era un act nelegal care dedea tocmai deliquentului dreptul la restituire sau la daune.

Acum rolurile sunt schimbate. Legea nouă consideră vânatul ca un produs al solului; el aparține proprietarului pe terenul căruia se găsește. În această situație braconierul de care ne-am ocupat mai sus, nu e decât un *hot*; braconajul nu mai e o contravenție de simplă poliție, e un *furt*, deci un delict penal care justifică și pedepsele grele prevăzute de lege.

Necesitatea unor sancțiuni mai severe pentru abaterile dela legea vânătorului, n'ar fi fost, de sigur, un motiv hotărâtor pentru schimbarea naturei juridice a vânătorului privit, până eri, ca „res nullius“, rațiunea e alta. Legea are de scop să ajute la ocrotirea și înmulțirea vâ-

natului și urmărind această idee legiuitorul a trebuit să găsească vânătorului *un protector*. Proprietarul solului era indicat și atunci, atribuind acestuia proprietatea vânătorului — cum la orice drept corespunde și o îndatorire — 'i a impus și sarcina de a l'ngriji; e destul de logic.

Iată prin urmare cum se justifică dispozițunea coprinsă în art. 15 prin care se impune proprietănlui sau cessionarului dreptului de vânătoare obligațiunea de a hrăni vânătorul în timpul iernei și de a stârpi animalele dăunătoare.

Faptul că vânătorul e considerat ca aparținând proprietarului pe terenul căruia se găsește mai are o consecință: responsabilitatea proprietarului pentru pagubele pe care vânătorul le-ar putea cauza proprietăților vecine.

Legea în art. 16 enumără câteva spețe de vânător mare; cerbi, mistreți și bursuci. Acest text nu deroga însă dela principiul general stabilit prin art. 1001 Cod. Civil care prevede responsabilitatea proprietarului pentru pagubele cauzate de animalele cei aparțin, fie că ele s'ar afla sub paza sa, fie că au săpat.

Proprietarul e aşa dar răspunzător în toate cazurile în care stricăciunile sunt cauzate de vânătorul pe care îl ocrotește.

Astfel limitată, responsabilitatea de care ne ocupăm, nu se poate aplica la pagubele cauzate de acele animale sălbaticice a căror distrugere e o necesitate și pentru care nici o protecție nu e admisibilă: Lupii, vulpile și în general animalele răpitoare sunt și rămân afară din lege.

Legiuitorul însă — din inadvertență credem noi — a dispus prin art. 63 ca animalele răpitoare ucise cu ocazia vânătorilor din oficiu, să fie predate proprietarului sau arendașului dreptului de vânătoare. Motivul nu-l vedem.

Or animalul stricător e fără stăpân și atunci el devine proprietatea aceluia care l'a ucis, ori dacă suntem obligați a l'preda proprietarului locului unde l-am ucis, aceasta înseamnă că animalul avea un stăpân și cum stăpânul e responsabil de daunele cauzate de animalele cei aparțin... suntem într'o dilemă.

Ar fi preferabil, pentru respectul principiilor, să se suprime această dispoziție din articolul 63.

* * *

II. — Vânătorul pus sub protecția obligatorie a proprietarului e, de sigur, o bună măsură, în potriva căreia nu credem ca critica să aibă obiecțiuni serioase. Legiuitorul însă care urmărește nu numai protecția dar înmulțirea și exploatarea vânătorului în scop economic, a mers mult mai departe pe calea reformei.

Ocrotirea vânătorului nu poate fi împusă decât aceluui proprietar care dispune de suficiente

mijloace și de o proprietate destul de întinsă pentru ca din sacrificiile ce și impune să poată trage un profit. Există dar o limită de întindere — variabilă după regiuni, sub care nu se poate concepe nici o pază serioasă a vânătorului, nici chiar vânătoarea. Pe această considerație se intemeiază legea pentru a defini *teritoriul de vânătoare*. El e minimum de suprafață necesară nu numai pentru paza vânătorului dar și pentru vânătoare.

Iată prin urmare și dreptul de vânătoare supus unei restricții.

Dreptul de vânătoare era altă dată un atribut al proprietăței. Art. 1 din legea nouă enunță același principiu, dar dreptul de vânătoare nu mai e privit decât sub aspectul valorii, al folosinței pecuniare. Dreptul propriu zis de a vâna, adică exercițiul dreptului de vânătoare, rămâne în funcție de obligația de a ocroti vânătorul; el nu e prin urmare acordat decât proprietarului care deține un teritoriu de vânătoare.

Ceilalți proprietari sunt quasi-depușeați: dreptul lor trece la comună. Măsura e destul de gravă. Poate că nu e, în definitiv, o exproprieare în sensul strict al cuvântului, dar e o delegație forțată în virtutea căreia comuna exploatează vânătorul de pe teritoriul comunal în numele și în profitul tuturor, profit care nu e datorit în mare parte, decât acestei asociații.

Astfel alcătuit *teritoriul de vânătoare* este în tot *viabil*, este *molecula* întregului organism. Subt forma de teritori partcuare sau comunitale întreg coprinsul țărei e supus acelui regim de pază și de exploatare a vânătorului. „Vânătoarea liberă — la chasse banale” — e desființată.

Acestea sunt principiile legei, ele se înlanțuesc în mod logic, formând un sistem complet, care nu poate fi privit și judecat decât în întregime, el trebuie adoptat în totul, sau respins.

(Va urma)

George C. Schina

Câteva cuvinte

despre

Ingrăjirea și ocrotirea vânătorului

de Dr. I. Philipovici

Chirurg primar, — Cernăuți

(Urmare)

Incep a sufla vânturi calde și liniștite, zăpada se topește, cântecul cocoșului sălbatic, jocul sitarilor învoierează pădurea. Cerbul nostru se întărește iarăși și simțind că-i crește ceva pe cap ca și cerbului celui bătrân, devine el mândru și independent. Iarăși se urcă turmele pe munți, iarăși trebuie să vadă cum sunt goniți și uciși consorții lui de vânători-braconieri, de căini ciobănești și copoi, de urs și lup, până ce află și el, unul din cei din urmă din ținutul mare, aceiași soartă. Era pe vremea goanei. Cerbul împodobit cu coarne minunate cu 14 raze, se afla în mijlocul unei sihelbe, alătura de trei vaci. Mândru mușește el cătră unicul său concurrent, care răspunde gelos de pe coasta opusă. Tocmai când se afla în tocul mugetului, când amorul și starea de sălbăticie îi slăbesc simțurile, cade mort la pământ în detunătura unei împușcări. Fără durere și fără să fi simțit pericolul, moare el îndată, fiindcă a avut norocul să fie ucis de un vânător adevarat.

Din tabloul desfașurat se pot cunoaște ușor cauzele care trebuie îndepărtate și măsurile care trebuie să le aplicăm. Pun în prima linie pe vânătorul-braconier. Vânători, vânători de profesie, pădurari, jandarmi, judecători, cu un cuvânt toate autoritățile civile și militare trebuie să împiedice braconajul cu toate mijloacele legale, de care dispun. Celor cari sunt cunoscuți ca vânători numai pentru carne să nu se arendeze de loc o vânătoare. Păstorii și lucrătorii pe pădure trebuie să fie supraveghiați cu atenție deosebită. Mai ales în zilele de Duminică și sărbători fac lucrătorii braconaj. Proprietarii și arendașii vânătoarelor să respecte cu cea mai mare rigoare timpul când este oprit vânătorul, instanța supremă pentru chestiunile vânătoriei trebuie să fixeze pe fiecare an căi cerbi se pot împușca în fiecare ocol de vânător în raport cu numărul lor și să supravegheze aceste dispoziții.

Contravenienții să piardă dreptul de vânător și să fie amendați. Să se opreasă absolut și cu cea mai mare rigoare de a împușca ciute și viței. În toată România mare nu se află în timpul de față un număr de cerbi, care ar atinge interesele economice ale pădurilor. În ce privește calitatea cerbilor cari se pot împușca, trebuie să înțeleagă fiecare vânător bun cum să ajungă la o proporție potrivită între cerbi bătrâni și tineri. Împușcându-se cei mai bătrâni se împerechează cei mai tineri și aceasta e de favorabil prăsilei. Noi putem rezolvi problema, acomodându-ne numărului mic de cerbi astfel, ca să împușcăm în general puțini boi și pe aceștia numai pe timpul goanei, când putem avea un calcul aproximativ asupra numărului cerbilor ce se afă. Noi trebuie să avem în vedere, după cum am spus mai sus, că trebuie să reedificăm mai întâi, adică să menajem. În ocolul meu de vânătoare de exemplu, am constatat pe timpul goanei circa 8 cerbi mugitori și cel puțin tot atâtia tineri și am concedat să se împuște numai 4, său împușcat însă numai trei, mulțumindu-mă cu acest rezultat. Pe lângă aceste măsuri este de mare importanță, ca proprietarii sau arendașii vânătoarelor, în care se află cerbi și din care ies ei pe ogoarele și câmpurile limitrofe, să le arendeze și pe aceste, aducând mai bine jertfa de a plăti pagubele făcute de vânător, decât de a lăsa să se ucidă puținii cerbi, ce se mai află. În unele locuri se folosesc braconierii de lajuri de sărmă și de capcane; și aceasta trebuie să știi. În condiții reale se află acele linuturi care cuprind altele cu drepturi particulare de vânător.

Exemplul ocolului Seletin (din Bucovina) cu întinși săi munți împăduriri, ne arată, că având astfel de enclave se pot nimici toți cerbii, cu toată îngrijirea dată. Aici trebuie făcut control strict asupra capetelor care se pot împușca și constatăndu-se cea mai mică contravenție să se retrage imediat dreptul de vânătoare, conferindu-se acest drept vecinului, care ocrotește vânătorul sau societății pentru ocrotirea vânătoarei, când nu se află un astfel de vecin. Tin că este chiar cu drept ca, în anumite regiuni, care sunt mai mult încercate și periclitate, deocamdată până la noi dispoziții, să fie oprită vânătoarea cerbilor.

Ar fi treaba inspectoratului regional de a face propunările privitoare motivate.

Pe lângă cele expuse este lupul cel mai periculos dușman al vânătoarei în păduri bine supravegheate și mai puțin încercate de braconieri. În ce privește celealte fiare răpitoare, aşa de exemplu vulpea fiind de părere, ca să se restingă numărul lor, nu însă să se extermeze cu totul; trebuie să susțin extermirea lupilor. Experiențele mele personale, precum și cele ale tuturor vânătorilor competenți, sunt că lupul este la noi între animalele răpitoare cea mai periculoasă fiară, și unica de care trebuie să ținem seamă. Râsul umblă mai mult după capre și după cerbi mai tineri, de mărime mai mică, el face desigur pagubă, nu însă prea mare. Despre urs ca dușman al cerbului nu trebuie să ținem seamă de loc, fiindcă el va ataca cel mult un cerb grab bolnav, care trebuie să-l socotim și aşa ca pierdut. Pe cât de stricăios este lupul pe atât de greu îl putem prinde. Afară de cazurile din întâmplare îl putem ucide cu arma numai execțional. La nadă de hoit vine el rar și atunci numai foarte neregulat. Hăituiala promite numai la țară pe zăpadă un succes, la munte nu se poate face.

Curse de lupi, aşezate pe urmele trecerii sale, se pot face numai pe terenuri particulare. Astfel au fost prinși în acest an în domeniile contelui *Vasilco* în Berhometh pe *Siret* 4 lupi. Ai momi imitând urletul este de bună seamă o metodă bună, când se află lupi permanent în apropiere, această metodă însă o cunoșc puțini. Ne rămâne prin urmare numai otrăvirea lor cu strihnină. Pe unde sunt urși, se pot pune nadele otrăvite în calea lupilor numai iernile cu multă zăpadă și numai în lunile Decembrie până la finele lui Februarie și trebuie de îndepărtat când n'au fost mâncate, fiindcă ursul doarme pe atunci și neavând nici un rost de a-l nimici. În cartea d-lui *Dr. Nedici* se poate afla descrierea mai aproape metoda otrăvirii. Exterminarea râsului se va avea încă în vedere, nu a-și recomanda însă extermirea deplină, fiind el și aşa rar. El se poate prinde mai bine cu o căpcănă care se aşează iarna fie în calea sa fie lângă un animal proaspăt ucis de dânsul.

Privitor la căini am avea de amintit următoarele: Vânătoarele de cerbi cu căinii să se opreasă cu multă stricteță, și să se facă în de comun numai execțional la porci cu căini de specialitate, foxterieri sau cotei. Fiecare căine, care se va găsi pe un teritoriu de vânătoare, să fie împușcat, în ce privește căinii ciobănești, trebuie să tindem într'acolo, ca în o parte din teritoriu să fie absolut oprită păsunarea pentru scutirea cerbilor, tocmai la fel precum este interzisă păsunatul din motive economice forestiere în pădurile tinere oprite. Pentru pagubele făcute vânătorului de căinii ciobănești să fie responsabili proprietarii turmelor de oi și să plătească amenzi corespunzătoare. Căinii cari vor vâna vor fi îndepărtați imediat, chiar pe motivul că nu corespund menirei lor. Se presupune că pentru astfel de măsuri păzitorii sunt cinstiți și bine școliți, și aceasta poate să fie numai atunci când sunt bine plătiți și când primesc ei premii anumite pentru prinderea vânătorilor-braconieri, extermirea lupilor, a râșilor și a căinilor ce vânează.

Aceste spuse, pe lângă respectarea precisă și aplicarea legilor sunt bazele chestiunii întregi, și cât timp nu se va face aceasta, va fi toată munca noastră în zadar.

Atât despre măsurile de apărare în contra neajunsurilor ostile. Bine, însă nu mai puțin însemnate sunt măsurile pozitive. Aceste sunt de a da hrana în iernile grele și de a pune sare de lins. Ca hrana se dă mai potrivit în păduri accesibile, la sesuri, fân, care trebuie să fie însă așezat astfel, ca să nu se poată apropiua ușor vânătorii-braconieri. Cel mai bun loc va fi în pădurea închisă și aproape de loquința silvicultorului sau a pădurarului.

La munte este de ajuns când se taie pe locuri, unde se află cerbi, la începutul iernii, sălcii, plopi, scoruși, neputându-se trage folos, din aceste lemnă, tot așa conifere bătrâne, uscați și plini de licheni. Sarea de lins se pune de trei ori pe an și anume pe locuri, unde petrece cerbul mai cu deosebire, de exemplu în apropierea mlaștinilor și unde nu vin oile și caprele. Pentru acest scop se ia mai bine o lădiță mică, în care se pun 5 kgr., sare gemă, amestecată cu lut și care se așează în pământ sau se anină de un trunchiu. Și aici trebuie să dăm atenție vânătorilor-braconieri, cari găsesc în curând aceste locuri după urmele cele multe și unde ucid ei apoi ușor un cerb după altul.

Cine posedă un domeniu particular, nu se va mulțumi numai cu aceste măsuri ci va semăna și ovăz, jertfind câteva pogoane din poiană. Fiind pe lângă aceste și supraveghierea bună, află cerbii un azil sigur, un domeniu cu drept cuvânt scutit, care servește de rezervoriu, precum este de ex. pe moșia Presecăreni a d-lui Radu de Grigorcea, care e vrednic de mare laudă.

Recapitulând cele spuse a-și pune mai ales în evidență cum că buna îngrijire de cerbi aduce o răsplătă deosebită cuprinzând această ocrotire mai ales și îndeosebi scutirea cerbilor de tot ce le aduce un neajuns, de turburarea liniștei lor și procedarea strictă și corectă conform regulilor de vânătoare, precum și practicarea vânătoarei deocamdată cu mare restricționare.

Aceasta se poate foarte ușor realiza, când se vor observa legile și când se vor confira vânătoarele numai vânătorilor demni și probați, foarte greu însă când nu va fi aşa. Din aceste motive trebuie să facă toți vânătorii adevarăți cauză comună, să se execute strict din partea autorităților legile și să se lumineze în această privință și populaționea.

Trebuie să ne lăsăm odată de punctul de vedere de a privi vânătorul ca un mijloc de căstig sau ca o placere sportivă fără limită, și să înțelegem însămnătatea vânătoriei așa cum o înțeleg oamenii cu cultură și cum este de mult în toate celelalte țări civilizate.

(Sărșii)

Convocare

Adunarea Generală ordinată anuală a „Uniunii“ este fixată pentru ziua de Joi 17 Mai a. c. la orele 4 p. m. și se va ține la sediul „Uniunii“, Bulevardul Carol 30.

ORDINEA DE ZI :

- 1) Darea de seamă asupra exercițiului 1922 – 1923.
- 2) Aprobarea bilanțului și descărcarea Consiliului de Administrație.
- 3) Completarea Consiliului de Administrație (conform art. 25 din statut).
- 4) Diferite chestiuni la ordinea zilei.

Vânătoarea iepurelui

după „La Chasse Moderne“

Iepurele este un animal rezistent, robust și energetic. Poate fugi timp de mai multe ore. Fiind urmărit de câini, fără a se forța mult și este nevoie de o haită foarte iute și sigură pentru a-l putea prinde bine. Fac abstracție, bineînțeles, de animalele rănite, de iepuroaicele însărcinate, și de iepurii slabiti după împerechere.

Se spune că „șezutul iepurelui este un receptor de alice“. Acea se ia această parte a iepurelui ca corespunzând întregului corp, căci un iepure suportă un foc tot atât de bine și chiar mai bine ca multe animale de zece ori mai mari, cum ar fi oare câinele și căprioara.

Intr-o zi, pe când vânăm cu copoiul meu, iepurile, de loc grăbit, veni și se așeză la 12 pași de mine. Trăsei în el cu o armă cal. 12 și cu alice Nr. 6 (Lyon). Iepurele însă o șterse, ca și cum n-ar fi pătit nimic. După ce mă dusei la locul unde am tras, îl examinai și văzui că era acoperit cu păr și sânge. Pe urmă îmi așteptai câinele, îi pusei lesă, știindu-l puțin scrupulos, și amândoi o luarăm în căutarea rănitului. După ce ne trudirăm degeaba, făcând numeroase ocoluri și zigzaguri, îl găsirăm în sfârșit cu un ochi scos, două picioarele rupte și cu pieptul literalmente ciuruit. Cu toate acestea putui să număr mai bine de 200 de pași, pentru a veni de la locul de unde l-am găsit, la locul unde se afla, când l-am împușcat.

Am văzut odată un iepure, săltat dintr'un lăstar mic, primind o împușcătură cu alice Nr. 4, care i-au produs în burtă o gaură, încât puteai vări pumnul. O parte din mațe era vărsată jos. După ce mai fugirăm vreo sută de metri după el, un camarad de vânătoare, și cu mine, îl priserăm în fine cu concursul plin de răvnă al unui câine ciobănesc, fără de care poate că niciodată n-am fi pus mâna pe el.

Dar la ce ar servi oare de a multiplifica exemplele vitalității prodigioase a iepurelui? Nu este nimeni dintre vânători, cred, care să nu fi dat peste cap un biet soldan de patru livre greutate, fără a'l mai ridica. Nenorocitul, după ce vine manșon, se scoală puțin cam greoi, cam șovăitor; câinele se ține din răsputeri după el, chelălăind; aleargă amândoi, aleargă, o îndoitoră de teren te' mpiedecă de a urmări cursa, și câteva minute în urmă amicul dumitale se întoarce găfăind, cu limba de doi coți și foarte umilit de faptul, de a fi fost jucat de un biet invalid. De patru ori din cinci, soldanul a făcut câteva minciuni, iar câinele, transportat de ardoarea sa, a trecut pe lângă el, pe când celălalt, foarte liniștit, tupilându-se după un bulgăre de pământ, așteaptă evenimentele! Dacă ești sigur de a'l fi lovit, nu pierde curajul, căută liniștit, — după ce ți-ai reîncărcat bineînțeles arma, — în direcția, de unde câinele a pierdut urma. Deseori vei găsi animalul săngele rece de a și-o alege.

Altădată animalul atins fugă drept înainte căt mai are puteri, apoi deodată cade, brusc. Dar de multe ori îl mai rămâne destulă putere pentru a-l distanța pe câine și a-l descuraja. În acest caz, va fi un iepure pierdut pentru dumneata. Alteori, din contra, începe să facă minciuni; se dă într'un mărăciniș, îl traversează, pe când câinele stă nedumerit pe loc, apoi revine din nou, îl traversează încăodată, se strecoară pe sub mărăcini, dă roată tu-

fișului și sfărșește prin a scăpa, grație încăpățânerii sale sărete.

Regula generală este, că dacă câinele nu pierde distanța după o fugă de vreo 200 de metri urmărind un iepure, în care ai tras, atunci alicele dumitale l'au atins. Așa este, când e vorba de un iepure viguros și de un câine potrivit la fugă, însă nu s-ar putea aplica la un iepure debil, alergat fiind de un câine de o viteză excepțională.

Sunt braci, puțin mai subțiori la corp, care să pișcă iepurele neîmpușcat și în plină goană tot atât de bine ca și ogarul.

Aveam pe vremuri ca tovarăș de vânătoare pe un bun băiat, Pierre M..., pe care iepurele îl emoționa prea mult pentru a nu'l greși. Înătă ce îl săltă, dădea drumul celor două focuri, nu importă unde, nu importă cum, dar bineînteleas niciodată în vână! Camaradul se întorcea veșnic fată mare.

Intr'un anumit timp își schimbă câinele, începu să vâneze singur, aşa deodată, ca și cum amicii săi i-ar fi adus ghinionul, și din momentul acela proverbiala sa neșansă dispără. Il puteai vedea pe Pierre aproape în fiecare zi cu tolba încărcată de rotunzimea unui urechiat.

Pe urmă, seara, ne povestea cu gesturi grandioase, lovitura strategică — — — !

Dar cum noi nu-l văzuserăm niciodată doborând un singur iepure, nu ne prea încrezurăm în vorbele lui și această sansă subită ni se păru suspectă. Într'o zi, pe când eram la vânătoare cu mai mulți prieteni, îl întâlnirăm pe Pierre M..., care nu mai putu să scape și se alătură trupei noastre. Dar deabia ne „împânzirăm” și un soldan grăsuliu se sculă de sub nasul lui Zo, câinele lui cel nou. Acesta se repezi după el, și astfel străbătută un mărăciniș, fără că cineva să poată trage vr'un foc. Dar la mai puțin de 300 de pași iepurele fu înăhatat de câine și Zo, în gloria sa, îl aduse frumos stăpânului său, aşteptând recompensa obișnuită. Veți ghici acum zeflemele prietenilor :

— „Nu te costă mult iepurii pe tine!

— „Ce spui bucătăresei când îi jupoiae și nu găsește urmă de alică?

— „Poate că la dinții lui Zo drept alice?

— „Zău asta e o rușine; pune mai bine iepureleios și trage în el, ca cel puțin să n'ai aierul unui braconier, care prinde iepurii cu lațul“

In fine, i-am zis atâtea și atâtea, până când însfârșit puse iepurele pe o grămadă pe pietriș din marginea șoselei, îl întinse bine, ca și cum s'ar afla în fugă, măsură 25 de pași și-si descarcă pe urmă cele două focuri în latul iepurelui.

Dimineața viitoare, după jupuit, iepurele nu prezenta nici o urmă de alică.

Iar acum să examinăm o simplă chestiune de „spete”.

Vă aflați la vânătoare; Laverack-ul cel mai pur sau Gordonul cel mai autentic vă dă colaborarea. Câinele v'a costat, modest vorbind, o mie cinci sute de franci, cumpărându'l dela vr'o crescătorie renomată, care vi l'a garantat tot atât de mult și în privința dresajului, precum și în ce privește „pedigree-ul” indiscutabil. Admit că n'ai fost furat ca în codru și că într'adevăr câinele dumitale își merită prețul; posedă un nas admirabil, are un aret de piatră și apotează nu numai piesele de 25 centime, dar „chiar” și vânătul, și aceasta cu o delicateță desăvârșită. Afară de asta este foarte ascultător și vânează pe placul vânătorului, căutând departe sau sub pușcă. O perfecțiune, într'un cuvânt. Foarte bine!

Uite'l în aret, cu nasul în jos, cu ochiul țintă la o tufă în mijlocul unei țeline, ținând capul drept și coada în formă de arc inferior.

Asta este iepure, cu siguranță. Te apropii, iepurele fuge și dumneata îl greșești ca un brânzoi la zece pași; într'adevăr, îl dublez la 20 de metri și'l dai peste cap, însă iepurele se scoală și fuge cu un picior rupt.

Ce face câinele dumitale? Conform marilor principii rămâne ca de bronz în aretul său, nemîscând cătuși de puțin. Perfect, mă'ncchin!

Nu facem nici o transacție, nu-i aşa? știu foarte bine că nu vei pune Gordonul dumitale pe urma iepurelui pentru a-l prinde. De acord! Dar la ce-ți servește câinele dumitale de 1.500 de franci? La ce-ți servește această minune? La ce, această perfecție? Si apoi, iepurele ce va deveni? Nenorocitul animal se va prăpădi peste două sau trei zile, dacă nu-i vor scurta torturile odată cu venirea nopții viitoare dinții binefăcători ai vulpii sau chiar ai unui simplu soarece. Rezultatul dresajului D-voastră este barbar, însă marile principii sunt salvate!

In ce mă privește pe mine, eu dau drumul câine-lui pe urmă și îl excit din răsputeri pentru a-mi prinde vânătul rănit. Dacă reușește, îl recompensez. In caz că iepurele este rănit, cel puțin nu e pierdut; și dacă l'ai fi greșit —, dar știi foarte bine că nu gresesti niciodată. Totuși, contra oricărei probabilități, se poate întâmpla că'l scapi chiar și cu al doilea foc; în cazul acesta, câinele nu va întârzia de a băga de seamă și va renunța destul de prompt de a mai continua urmărirea.

Faceți-mi acum și mie hatârul de a nu crede că ignorez faptul, că sistemul meu n'are și pericole. Cunoști foarte bine inconveniențele cari pot rezulta; la urmă, pentru a mă desvinovăți, voi mai adăuga și cele ce urmează : *niciodată câinele meu nu fuge imediat după focul de armă, decât numai după ce a primit ordinul formal „Allez!” sau „Apporte!”*

— Intregul sistem se baziște deci pe o chestiune de dresaj; eu îmi dresez câinii astfel, ca să gonească iepurele *la comandă*; și este aşa de ușor a le impune ascultarea în ce privește punctul acesta, că n'am dat până acum niciodată greș cu vreunul din elevii mei. Niciodată unul din ei, odată dresat, nu s'a luat fără voie după iepuri.

In modul acesta nu pierd niciodată un iepure lovit serios și evit o ucidere inutilă, ceace este pentru mine de o importanță mare.

Vânătoarea este, — și noi prea deseori uităm acest lucru, — o placere crudă, producând suferință nemeritate, pe cari noi le împunem animalelor. E de datoria noastră, de a ne sili să facem aceste suferință cât de mici și cât de scurte posibil. Dacă un iepure cade rănit, nu ezitați de a-l dubla imediat, chiar înainte de a da drumul câinelui; îi vei economisi în chipul acesta câteva momente de grozavă frică. Dacă vei atinge vr'o potârniche dintr'un cărd, nu căuta de a împușca și pe a două, ci dublez-o mai bine pe prima. Astă însemnează a vâna prudent, uman și conservator de vânăt.

Fără a mai tine cont că întrebuintând metoda aceasta vei avea și dumneata profitul dumitale, căci iepurele, chiar bine fiind lovit, poate scăpa dinaintea câinelui, iar potârnichea, chiar bine atinsă, poate cădea tocmai dincolo de niște obstacole, cari o ascund ochiului dumitale. Atâtea piese sunt sacrificeate într'un mod neomenos și pierdute degeaba, dintre cari cea mai mare parte cad apoi pradă răpitoarelor distrugătoare de vânăt.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

DRCȚIA VÂNATOARE

OFICIALE

TABLOU

de pădurile Statului, din vechiul regat, a căror drept de vânătoare va fi scos la licitație
și publicat în „Monitorul Oficial”

NUMIREA PADUREI	Supraf. Ha	Județul	Ocolul	Comuna	Estim. anuală Lei	NUMELE PADURI	Supraf. H.	Județul	Ocolul	Comuna	Estim. anuală Lei					
I. Regiunea Silvică Iași																
Adâncata-Mitoc	1246	Dorohoi	Adâncata	Adâncata	300	Sărbi	553	Bacău	Bacău	Scorteni	150					
Bălinești	313	50	"	Grămești	200	Băhnășeni	146	62	"	Băhnășeni	50					
Zamostea	1745	-	"	Zamostea	600	Solont	2078	85	"	Solont	600					
Prelipic Zapan	211	-	"	Văculești	300	Plopou Sipoteni	1741	Tg. Ocna	Tg.- Ocna	Dărmănești	500					
H. Ruja Capriana	542	9500	Suceava	Tătărăuș	250	Rușii Vlădicăi	1257	22	Roman	Ros'eri	800					
Muncel Manolea	981	4400		Uidești	300	Tisa-Silvestri	442	38	Bacău	Odobesti	300					
Hărtoape-Hărni	412	=	"	Lesp.-Văsc.	150	Viforeni cu Zgaia	153	90	"	Botești	200					
Todirești	58	2000	"	Stroești	150	Coteni și Bichia	266	58	"	Bihla Letea veche	200					
Mănăstioara	73	-	"	Preuștești	150	Dumbrava	55	30	Roman	Roșiori	100					
Oroforeană	593	79	Dorohoi	Tărnăuca	1500	Munteneasca	118	-	Bacău	Secueni	200					
Păltiniș	58	-	"	Lunca	500	Valea-Rea	1130	-	"	Valea Rea	100					
Cordăreni	136	49	"	Păltiniș	300	Cașin-Crisdin	37	-	"	Răpile	60					
Tarnava-Sister	278	-	"	Dumeni	300	Paltinata	289	95	"	Gropile	5000					
Cobâla	490	-	"	Sindiceni	400	Soveja	8149	50	Putna	Soveja	1500					
Trestiana	113	-	"	Broșcăuți	1000	Vizantea	2492	-	"	Vizantea	400					
Sindiceni-Ghilia	45	-	"	Sindiceni	100	Varnița	673	-	"	Străișani de sus						
Buleandra	169	-	"	Darabani	1500	Regiunea III-a silvică Bârlad										
Potropesti	116	70	Vaslui	Ciurea	50	Orgoști	343	-	Tutova	Lipovăț	Orgoști	1000				
Rediul-Galianul	98	-	"	Codrești	50	Bogdănița	160	50	"	Bogdănița	800					
Moara lui Cioamă	38	50	"	Tunguju	50	Părvești	431	50	"	Puntișeni	800					
Cucuteni Voloca	15	-	Iași	Cucuteni	50	Puntișeni	219	-	"	"	4000					
Boroaia	1610	-	Suceava	Râșca	1000	Corbasca	1765	-	Tecuci	Furceni	1000					
Agafton	251	-	Botoșan	Coșula	1000	Lespezi	539	55	"	Corbasca	1000					
Comăndărești	74	34	-	Burtești	200	Corbița	496	-	"	Homocea	1000					
Trușești	689	49	"	Comăndăr.	200	Buciumeni	235	-	"	Corbița	1000					
Gorbănești	80	74	"	Viforani	3000	Barcea	1015	-	"	Buciumei	2000					
Teișoara Necșeni	47	76	"	Vântători	200	Diecheni	158	50	Vaslui	Barcea	2000					
Verona	1981	-	"	Nicșeni	200	Armășeni	175	-	Făstăci	Ivești	800					
Feredeni	819	-	"	Poiana	3000	Cursești	280	-	"	Dumești	1000					
Palanca	476	66	"	Rădeni	1500	Sărănești	177	56	"	Gursăști	1000					
Răușenii	84	-	"	Sloboz.-Sec	1000	Buscata	87	16	"	Sărănești	600					
Flămândzii	3754	-	"	Comăndăr.	200	Ursoaia	98	-	"	Îvănești	600					
Coșula	2544	-	"	Flămândzii	5000	Bălănești-Crucea-				Chetrești						
Băiceni	130	-	Iași	Sinești	100	nă	175	-	Tutova	Odăia Bursucană	Rădești	800				
Cioara	49	50	"	Băișeni	100	Brăești	350	-	Covurlui	Drăgușeni	1000					
Cristești	94	-	"	Focuri	50	Ghireasca	427	-	"	Mălusteni	800					
Obrijerci	190	-	"	Brăești	100	Scortaru-nou	73	-	Brăila	Scortaru-nou	200					
Zăgăoala	246	50	-	Popești	100	Cotul lui Arghir	12	11	R.-Sărat	Maxineni	100					
Coropcenii	461	-	Vaslui	Scobicești	150	Fărțănești	336	-	Covurlui	Fărțănești	1200					
Covasna	107	-	Fălcium	Cioortești	200	Oasele	649	60	"	Oasele	1000					
Dumitrești	92	70	Vaslui	Covasna	150	Măxineni	106	-	"	Independența	1000					
Ungheni-Berești	32	14	Iași	P.-ua Căruș	50	Piscu Pencu	156	-	"	Piscu	800					
Vladomira	50	-	"	Ungheni	40	Viorica (Crăciuna)	221	-	"	Braniștea	800					
P-na Cârnului	139	63	Vaslui	Hermeziu	30	Măcuseni	132	-	"	Corni	200					
Tabăra	64	-	Iași	B-na Cârnău	500	Ghioldinu - Cio-										
Regiunea II-a Bacău																
Zăv. Adjud.-vechi	100	-	Putna	Caiuți	150	pești	187	62	Tecuci	Răchitoasa	T. Vladimirescu	300				
Angelești	410	-	"	Adj.-vechi	250	Brăoiaia	475	-	Tecuci	Buda	1200					
Mândrișca Cărb.	530	-	"	Mândrișca	100	Glăvănești-Plopou	565	-	"	Glăvănești	1500					
Lucăcești Schitu	2772	-	Bacău	Luncăcești	400	Tăpoaia	62	-	"	Mohoreț	600					
Frumoasa (Cant. Petrosul)	-	-	"	Lucăcești	600	Fătăciuni	630	-	Tutova	Oncești	1500					
" Bolotău	2438	-	"		400	Bungeni	409	-	"	Sendrești	1000					
" Nogea	2435	96	"		400	Heroaea	384	86	Fălcium	Ghermănești	1000					
" Isv. alb	5489	14	"		400	Gorban-Salcea	446	03	"	Scopoșeni	1200					
" Isv. neagr.	1261	-	"		200	Răducăneni	295	53	"	Drănceni	1000					
Lucăcești Analoga-Geamănaș	1751	05	Bacău	Lucăcești	100	Marmora	156	-	"	Răducăneni	800					
Lucăcești Taslău-Geamănaș	763	80	"		100	Crăniță	336	73	"	Dolhești	1000					
Lucăcești-Doncei	177	43	"		80	Buhlea	102	92	Vaslui	Cioortești	600					
Lucăcești-Măgura	-	-	"		60	Gugești (exprop.)	561	-	Fălcium	Botești	1000					
Lucăcești-Fundul Găurei	110	62	"		200	Hălărești-Muncelu	285	-	Tutova	Florești	500					
Gropi	284	12	"		200	Cartibaș	144	-	"	Bogdănița	6000					
Mogoșești	156	01	Neamț	Roman	200	Huși-Crețești	3046	09	Fălcium	Tr. Crețești	800					
Poenari-Secăleni	330	-	Roman		200	Rusea	250	-	"	Cărligăjăi	1000					
Bozieni	528	-	"		200	Voloșeni	410	-	"	Stăniești	600					
Schitu-Frumosa	5472	-	Bacău	Sch. Frumușusa	100	Stăniești-Luncă	166	85	"	Lca. Banului	1200					
Parjolju-Câmpeni	598	-	"		100	Dobreni	315	37	"	Vetrișoaia	200					
Cetățuia	749	56	"		100	Bozieni	125	-	Hoceni	Berezeni	600					
					200	Pătonenești	166	03		Schiopeni	800					
					200	Hoceni	212	22		Hoceni	2900					
					400	Barboși	896	-		Deleni	1500					

NUMIRHA PADUREI	Supraf.		Județul	Ocolul	Comuna	Estim. anuală Lei	NUMIREA PADUREI		Supraf.		Județul	Ocolul	Comuna	Estim. anuală Lei
	He.	A.					Ha.	A.	Ha.	A.				
Regiunea IV-a Buzău														
Tazlău-Balotești	392	60	Putna	Balotești	Balotești	100	Isvorana la dos	227	73	Buzău	Tisău	Grăjdana	300	
Mera-Schitu	8230	—	"	"	Mera și Reghin	800	Miluții I la dos	86	81	"	"	"	150	
Sovejanca-Cucuești	752	—	"	"	Găgești	250	Produleasa	63	40	"	"	Vernesti și G. Nișcov	100	
Văleni	341	50	"	"	Tighiștești	80	Sf Gh. Nou la față	169	61	"	"	T. sâu	200	
Vobacani	38	23	"	"	Vidra	50	" Istria " dos	109	53	"	"	Pietroasa	400	
Becriu	422	47	R.-Sărata	Focșani	Vărtescoi	200	Narteasca	156	03	"	"	Jugureni	150	
Bordeasca	1000	—	"	"	Bordestii	300	Doiceasca	179	—	"	"	"	300	
Broșteni-Pitulușa	612	—	"	"	Broșteni	200	Prăjeasca	168	—	"	"	Tisău	300	
Crang. Petrești st. (com.)	80	—	"	"	Jorești	150	Slobozeanu mare față	237	82	"	"	"	300	
Dălhăuți	40	—	"	"	Dălhăuți	75	" mic față	300	—	"	"	"	300	
Faraoanele	20	—	"	"	Faraoanele	30	Idem mic față	87	—	"	"	"	300	
Peleticul la M-tele	482	—	"	"	Lacul Băbău	350	" mare dos	324	14	"	"	"	300	
Tinosu	998	70	"	"	Odobășca	400	Măguleasca	170	—	"	"	"	300	
Petreanu, Puturoasa	1239	50	"	"	Varteșcoi	50	Fata finală	154	97	"	"	"	300	
Rămniceanca	80	92	"	"	Lacul Băbău	50	Gliza Proșca	210	—	"	"	Jugureni	150	
Sotărcari	60	84	"	"	Golești	150	Arhimandrita p.II	105	65	"	"	"	300	
Ursești	70	—	"	"	Urechești	200	Glodul Petricica	340	—	"	"	"	400	
Vărzăreasa	1108	85	"	"	Runceni	210	Runceni	86	—	"	"	"	150	
Poiana Mărlului	—	—	"	"	Arhimandrita p.II	83	Pietroasa-Bădeni	496	72	"	"	Pietroasa	150	
Jitia	209	—	"	R.-Sărata	Jitia	30	Bădeni Miluții	97	73	"	"	"	150	
Lacul lui Vintilă-Vodă	137	37	"	"	Biroca	30	Crivina Miluții	7	13	"	"	Grăjdana	30	
Poiana Mărlului	—	—	"	"	Pleșești	50	Tufete Văleanca	151	32	"	"	Pogoanele	80	
Dămbești	120	—	"	"	Racovițeni	60	Sărata Burgheni	182	19	"	"	Monteoru	120	
Teiaul	155	—	"	"	Slobozia	10	Lipia Mărăcuța	16	65	"	"	Lipia	20	
Rogozul	16	60	"	"	Grădiștea	100	Robeașca-Moșești	131	07	"	"	Moșești	100	
Zăvoaiele Grădișt Amara	89	—	"	"	Amara	120	Jârlău-Brădeanca	433	89	"	"	Jârlău	300	
Hărțagu	89	—	Buzău	Cislău	Nehoiașii	400	Ciungălanul	10	—	"	"	G. Sarăiei	15	
Giurea	785	—	"	"	Goldești	750	Regiunea V-a și VI-a Silvică București	—	—	—	—	Cocor. Mislea	3000	
Piciorul Caprel	1500	—	"	"	Mlăjete	1400	Cocorești-Mislea	2370	05	Prahova	Paulești	Cocor. Mislea	200	
Mălăjetul Topilele	2739	—	"	"	Colții	300	Zăvoiul Crângul	—	—	—	—	Tintea	2000	
Trestioara Ruginoasa	279	50	"	"	Măruntiș	300	Sasului	56	61	"	"	Scorjeni	600	
Plopisul	260	—	"	"	Cislău	3000	Tințea Mărgineanca	1012	89	"	"	Gorgota	700	
Verbila Benga	80	—	"	"	Viperești	3000	Vatra M-rei Mislea	593	70	"	"	Vulcană Băi	1500	
Valea Seacă	94	—	"	"	Rușavăț	1500	Gorgota	314	49	"	"	Runcu	1000	
Cislău	295	—	"	"	Viperești	1500	Gura Vulcănii	986	50	D-bovița	Pucioasa	Pucioasa	500	
Buda	1300	—	"	"	Cislău	1500	Cucuteni-Bădeni	435	50	"	"	Glădeni	500	
Valea Lărgă	1000	—	"	"	Rușavăț	1500	Pucioasa-Târganu	144	—	"	"	Doicești	250	
Ursoaia Tigănești	1160	—	"	"	Mânzalești	509	Lăculeți-Dolani	116	—	"	"	Doicești	250	
Ursoaia Tigănești Valea Lărgă	200	—	"	"	Viperești	200	Doicești-Bărbătești	60	—	"	"	valea Lungă	400	
Purul Mic	1432	45	"	Vintilă-Vodă	Rușavăț	509	Colibași-Valea Lungă	2411	—	Prahova	Moreni	Frasin	1500	
Jumătate Muntele Ciresu	515	—	"	"	Mânzalești	509	Mărceasca	760	59	D-bovița	Frăsin	Mănești	500	
Vintila Vodă	1604	—	"	"	V." Vodă	500	Stărița Băltița	183	44	Prahova	Lucieni	Tătărani	500	
Grăbicina	1049	50	"	"	Grăbicina	300	Căprioru-Tătărani	1171	92	D-bovița	Gheboeni	Gheboeni	300	
Ngosina	484	—	"	"	Cănești și Policiori	300	Gheboeni	843	43	"	"	Isvoarele	500	
Modruzești-Căprești	78	87	"	Părscov	valea Sorești	300	Isvoarele	1158	56	"	"	Gheboeni	100	
Aluniș	277	79	"	"	Colții	200	Drăgoești-Ungureni	133	50	"	"	Mănești	200	
Odru St. Gh. Nou	219	75	"	"	Boziorul	300	Drăgoești-Pământeni	627	63	"	"	Pietrari	50	
Găvanele	268	—	"	"	Brăești	200	Pietrari	220	—	"	"	Voiniște	100	
Pinul	318	50	"	"	Boziorul	20	Voiniște	90	94	"	"	Prib. Sturz.	100	
Tâna Leului	26	—	"	"	Brăești	200	Priboiu-Sturzeni	314	87	"	"	Gemenea	500	
Îleala Fântânei	150	—	"	"	Boziorul	300	Gemenea	525	06	"	"	Comarnic	200	
Ulmetul	253	25	"	"	Bălănești	20	Fruntea lui Văsi	367	34	Prahova	Sinaia	Moroeni	150	
Îbulești-Cozieni	294	82	"	"	Boziorul	300	Vânturișul	138	—	D-bovița	—	Prov. de jos și sus	300	
îrscov	283	53	"	"	Bălănești	300	Provița	154	93	Prahova	—	Poiana	309	
Măgura	863	56	"	"	îrscov	600	Bobolia	307	85	"	"	Teșila	80	
Înguriu	500	49	"	"	Măgura	150	Urlătelul	98	—	"	"	—	100	
Rătești	189	10	"	"	îrscov	150	Baiurile	285	—	"	"	—	150	
Acările Banului	175	—	"	"	Carahandul	150	Fusul cu Lacuril	730	—	"	"	—	100	
Rivina Rătești	79	71	"	"	Colții	200	Zăncapa	225	—	"	"	—	100	
Pârscov	59	—	"	"	Vodă și Pesci	1200	Flațul Teșila	58	—	"	"	—	60	
Bradul la față	16	30	"	Tisău	Măgura și Târcov	200	Măgura și Târcov	170	—	"	"	—	100	
Bradul la față dos	1089	—	"	Tisău	îrscov	100	Colțul Cheii	—	—	"	"	—	200	
Barbu la față	564	64	"	"	Tisău	50	Secarea cu Câbi	782	—	"	"	—	100	
Barbu la față	446	80	"	"	Tisău	150	cetul	109	—	"	"	—	100	
Barbu la față	798	80	"	"	Tisău	300	Carahanul	854	—	"	"	Sinaia	100	
Barbu la dos	192	60	"	"	Tisău	100	Piscul Câinelui	1113	—	"	"	Teșila	700	
Barbu la dos	300	—	"	"	Tisău	100	Orgugoia	—	—	"	"	Greaca	100	
Barbu la față	789	—	"	"	Tisău	100	Ostrovu Georgescu	30	Ilfov	"	"	Aprozi	200	
Barbu la față	71	65	"	"	Tisău	100	Zăv. Maiu Spart	40	—	"	"	Mitreni	200	
Barbunicești	127	—	"	"	Tisău	100	M. treni	39	—	"	"	Radovanu	200	
Adâncata	583	05	"	"	Tisău	200	Clătești	41	03	"	"	Isvoarele	200	
					Tisău	150	Gura Lunca	34	20	"	"	Mitreni	20	
					Tisău	150	Cuirari	17	—	"	"	Radovanu	100	
					Tisău	150	lui Stan	2	—	"	"	Isvoarele	200	
					Tisău	150	Ion	2	50	"	"	Mitreni	20	
					Tisău	150				"	"	Radovanu	100	

NUMIREA PADUREI	Supraf.	Județul	Ocolul	Comuna	Estim. anuală	Lei
Tămădău	176	— Ilfov	Brănești	Tămădău-Darvari	400	
Slebozia	779	37 Ialomița	Slebozia	Slebozia	5000	
Răchițele	51	40 " "	Ciochina	500		
Livada	148	— Prahova	Văleni-M.	Stăfăști	150	
Băsești	1272	— D.-boiuța	Butoiu	Văile Unite	400	
Scheiu	2543	— " "	"	Scheiu	600	
Telești-Ludești	301	— " "	"	Ludești	200	
Epurești de Deal Luncă	358	— Vlașca	Ghimpăți	Epurești	400	
Ogarea Teșila (2 trupuri)	672	— " "	"	Tangany	600	
Comoara (2 trup.)	255	— " "	"	Fărnavaya	300	
Dușani	239	— " "	"	Letea-Veche	280	
Manofu	219	— " "	"	Pângălești	280	
Ghimpăți	390	— " "	"	Ghimpăți	350	
Cioflecu	236	— " "	"	Naipu	300	
Albele	410	— " "	"	Pângălești	400	
Seria IV de baltă, păd. depe moșia: Ceacu, Călărași- Vechi, Tramșan	438	— Ialomița	Cadâna	Ceacu, Călărași vechi și R. Negru	200	
Seria V de baltă păd. după moșia: Dichiseni-Coslog	200	— " "	"	Dichiseni	80	
Seria V și VI, pă- duri depe Jigalia	275	— " "	"	Sogarici-Ji- gălia	80	
Seria VI de baltă păd. depe moșia Pietroiu	25	— " "	"	Pietroiu	15	

NUMIREA PADURE I	Supraf.	Județul	Ocolul	Comuna	Estim. anuală	Lei
Seria VII de baltă păd. depe moșia: Cocârgeasca	200	— " "	"	"	"	Cocârgeanu
Seria VII de baltă păd. depe moșia: Stelnica	50	— " "	"	"	"	Stelnica
Seria IX și X de baltă păd. depe moșia Vlădeni și Chioara	700	— " "	"	"	"	Vlădeni Chioara
Seria XI de baltă păd. depe moșia: Pluia Petrei	654	— " "	"	"	"	Pluia Petrei
Ruica-Buciumen	547	30 Vlașca	Prahova	Giurgiu	"	Radu-Vodă
Cărbunești	321	92 " "	"	Verbilă	"	Cărbunești
Plaiul Corbului	124	12 " "	"	"	"	Surani
Atamați	120	" "	"	"	"	Soimari
Păcăloaia	185	90 " "	"	"	"	Pod. Nol
Valea-Păcurei	140	88 " "	"	"	"	Apostolache
Lacu Trestiat	25	98 " "	"	"	"	Chiojdeanu
Uisoaia	42	87 " "	"	"	"	Apostolache
Fundu lui Stan	148	14 " "	"	"	"	400
Bordea	282	47 " "	"	"	"	"
Cotrocenca-Mus- cel	42	78 " "	"	"	"	Captură
Iordăchianu	224	66 " "	"	"	"	Gorni-Cricov
Vălceană Ceptura	50	— " "	"	"	"	Ceptura
Cucului	119	66 " "	"	"	"	Harsa
						(Va urma)

MINISTERUL AGRICULTUREI ȘI DOMENIILOR DIRECTIA VÂNĂTOAREI

CIRCULARA

Inspectorilor de vânătoare, Prefecturilor de județ și Societăților de vânătoare recunoscute

Cu ocaziunea arendării dreptului de păsunat în pădurile Statului se introduce odată cu turmele de vite și cainii ciobănești, care distrug vânătuul.

Aveam onoare a vă face cunoscut că prin Deciziunea Ministerială No. 5253 din 1923, dată pe avizul Consiliului Permanent de vânătoare să aprobă ca în contractele de învoire a vitelor sau de arendare a dreptului de păsunat în pădurile Statului să se prevadă clauza rezultorie că, vitele învoite nu vor fi însorite de caini, iar cainii găsiți în pădure liberi, vor fi impușcați de persoana silvic sau de acela al arendașului dreptului de vânătoare.

Se va putea admite în mod cu totul exceptional, caini care vor purta jujeul reglementar, adică având următoarea formă și dimensiuni:

Un lemn gros de 3 cm. și lung de 30 cm.; acest lemn după ce va fi crestăt puțin la mijloc pentru a se putea fixa lanțul sau sârma, se leagă cu un capăt al unei sârme sau lanț dela mijloc, iar cu celalt cap al sârmei sau lanțului se leagă de zgardă aşa fel în cât lemnul să fie suspendat deasupra genunchiului cainelui de 2 cm.

Binevoiți a dispune în consecință, aducând la cunoștința celor în drept aceste dispoziții.

p. ministru, (ss) Chirculescu

Director, N. Săulescu

Ordinul circular cu No. 18429/923 către toate
Prefecturile din țară

Dominule Prefect,

Primindu-se dese reclamații din partea vânătorilor și a societăților de vânătoare din țară, că în general toți agricultorii când se duc primăvara la arat și la munca câmpului, aduc cu ei și cainii atât de vânătoare, că și cei din curte care toată ziua umbără în cete pe

câmpii distrugând iepurii, puii lor, ouăle de păsări și puii lor, în fine tot vânătuul util și folositor.

Ministerul vă roagă a dispune ca toate primăriile din județul d-stră să aducă la cunoștința locuitorilor din comună, prin publicații, că le este interzis de a lăsa caini liberi pe câmp, căci în baza art. 82 și 83 din legea pentru protecția vînatului, proprietarii cainilor care umbără răsleți pe terenuri se pedepsesc cu amendă de la 300—3000 lei.

Afără de aceasta se va ordona și uciderea cainilor, iar în caz de recidivă se va aplica și pedeapsa închisorii până la 3 luni.

p. ministru, (ss) Săulescu

p. director, (ss) V. Gorciu

Domnule Inspector,

Aveam onoare a vă face cunoscut că tot astăzi să intervenit la toate prefecturile din țară cu circulara No. 18.429 din 1923 ca să oblige pe toți primarii ca să aducă la cunoștința locuitorilor cultivatori de pământ că nu au voie de a lăsa cainii liberi pe câmp, din cauză că distrug tocmai acum, în timpul reproducției și a călăritului, iepurii, puii lor și ouăle de păsări.

In consecință vă rugăm, ca cu ajutorul tuturor paznicilor de vânătoare, a jandarmilor, etc., că de căte ori se va constata astfel de abateri, să dispuneti pe baza art. 82 și 83 din legea pentru protecția vînatului darea lor în judecată, stăruind pentru aplicarea amenzilor convenite, precum și uciderea cainilor.

p. director, (ss) Săulescu

p. șeful serviciului (ss) V. Gorciu

COMUNICĂRI

Domnule Președinte,

Am onoare a vă comunica, că în ziua de 3 Martie a.c. am prins pe indivizii Toma Tudose, Radu D. Năstase, Niță G. Oprea și Nedelcu Alecu, toți locuitorii din comuna Râncezi, jud. Prahova, făcând vânătoare de braconaj în pădurile Căprioru și Lespezi (pendințe de com. Bătrâni, jud. Prahova).

Braconierii Toma Tudose și Niță G. Oprea, se serveau de arme militare de război, pe care le-am confiscat și le voi trimite locului în drept.

In ziua de 20 Martie a. c. făcând o nouă inspecție, prim pădurile pendinte de comunele Star-Chiojd, Bătrâni, Râncezi și Ceraș, pentru prinderea vânătorilor, ce vânează în mod clandestin, am găsit în pădurile din dreptul comunelor Ceraș-Slon pe braconierii Mihai Ctin Irimia, Nicolae Gh. Irimia și Stefan Cărstoagă, toți locuitori din com. Ceraș, vânând cu armele particulare, toate încărcate și servindu-se de un „copoi“ fără a fi plătit taxa de căine de vânătoare și fără a avea autorizația specială a Ministerului de Domenii.

In urmă mi-au declarat că sunt pădurarii d-nei Cretulescu din pădurea Filipeasca, ce se află la o distanță destul de mare, de locul unde i-am prins.

La toți săpte braconieri, specificații mai sus, ce i-am prins în cursul lunei Martie a. c. nu poseda nici unul permisul de port arme, permisul de vânătoare, permisul de căine și nici legitimația de pădurar jurat, pentru care le-am dresat cuvenitele acte de dare în judecată, înaintându-le judecătoriei respective.

Despre rezultatul proceselor, voi căuta a vă comunica la timp.

Înțelegând o datorie, vă rog să bine-voiți a dispune să se publice cele arătate de mine, în „Revista Vânătorilor“, spre cunoștința tuturor.

Primiti vă rog domnule Președinte, asigurarea devotamentului și înaltului respect ce vă port.

Const. Hevét

Paznic public de vânătoare
Membru activ al U. G. V. R.

PUBLICAȚIUNI

No. 237/923, Not. Cercual

I) Subsemnatul din încredințarea reprezentanței comunale, în baza hotărârei adusă de aceasta în ședință ținută la 20 Februarie 1923, public prin aceasta excluderea teritoarelor de vânăt a comunelor Crăciunești, Ciba, Stejeriș, Foi, Nicolești și Cornești pe durata de 10 ani, începând cu 1 August 1923.

Licitățiunea publică și prețul de strigare va avea loc după cum urmează.

Crăciunești, la 14 Maiu 1923, ora 8 a. m. Prețul strigării: 40 lei.

Stejeriș, la 16 Mai 1923 ora 8 a. m. Prețul strigării: 51 Lei.

Foi, la 14 Maiu 1923, ora 3 d. m. Prețul strigării: 40 Lei.

Nicolești, la 15 Maiu 1923, ora 8 a. m. Prețul strigării: 40 Lei.

Ciba, la 15 Maiu 1923, ora 3 d. m. Prețul strigării: 25 Lei.

Cornești, la 16 Maiu 1923, ora 2 d. m. Prețul strigării: 70 Lei.

Condițiile de licitare se pot vedea în orele oficioase în biroul notarial din Ciba.

Licităția se va ține la casa primarului.

Ciba, la 17 Martie 1923.

Notar cercual, Bolytăr

6861922

PUBLICAȚIE

II) Se publică că în ziua de 22 Mai 1923 ora 10 a. m. se vinde la licitația publică dreptul de vânăt a comunei Chizdia pe 10 ani.— Prețul de strigare este 300 lei anual.— Condițiile se pot vedea în orele oficioase la secretariatul.

Chizdia la 8 Mai 1923
Primăria

CORESPONDENȚA

Gheorghe Carali, Gherasim Toleatos și Grigore Vitali. — Am primit dela fiecare câte 50 lei plata abonamentului la revistă, pe anul 1922.

Costică Diaconescu și Haralamb Drăgan. — S'a primit câte 50 lei de fiecare pentru abonamentul pe anul curent.

L-t. D. D. Zissu. — La cererea d-v. vi s'a expediat Revista cu No. 29 și 30 (Noembris și Decembrie 1922).

Teodor I. Aliferis. — La scrisoarea d-v. vi se răspunde că, am primit suma de lei 50 trimeasă prin mandat poștal ca abonament la revistă cu începere dela 1 Ianuarie 1923 pentru care vă mulțumim. Numerile 31 și 32 (Ianuarie și Februarie a. c.) ce vă lipsesc vi s'a expediat. În ce privește numerile de revistă pe anii trecuți, vi se poate expedie numai ce avem disponibile adică dela 1 Aprilie 1922 și cu prețul de 10 lei numărul.

Francisc Bronello. — Am primit suma de lei 200 ce reprezintă cotizația și abonamentul d-v. pe 2 ani (1922 și 1923) și vă mulțumim.

D. A. Canghelaris. — Am primit suma de lei 95 dintre cari: Lei 40 ca taxă de înscriere, lei 50 abonamentul pe a. c. la revistă începând dela 1 Ianuarie 1923, expediindu-vă și numerile pe Ianuarie și Februarie a. c., precum și lei 5 costul unui exemplar din statutele Uniunel pe care de asemenea vi s'a expediat, și vă mulțumim.

Dr. N. Turcanovici. — Am primit suma de lei 290 ce reprezintă cotizația și abonamentul pe 2 ani la revistă, a societăței „Aristide Bontaș“ ce prezidați, pentru care vă comunicăm mulțumirile noastre.

Tănase Suboni. — Am primit prin mandat poștal lei 100 ca taxă de înscriere și abonament pe anul trecut (1 Aprilie 1922 până la 1 Aprilie 1923) și vă mulțumim.

Vasile Grădinaru. — Am primit lei 100 ca cotizație și abonament pe a. c. și vă mulțumim.

Lupșa Ioan. — Am primit suma de lei 50 costul abonamentului la revistă pe a. c. și vă mulțumim.

Societățile de Vânătoare „Vidra“ din Iași și „Cerbul“ din Cugir. — Am primit dela fiecare câte 50 lei plata abonamentului pe anul trecut și vă mulțumim.

Căpitän Al. Isăcescu. — Am primit lei 100 ce reprezintă cotizația și abonamentul D-vs. pe a. c. și vă mulțumim.

Valeriu Vertic și P. C. Teodorescu. — Am primit dela fiecare câte 100 lei plata abonamentului pe anul trecut și curent, pentru care vă mulțumim.

Rudolf Richter. — Am primit suma de lei 90, din care lei 40 taxa de înscriere ca membru aderent în Uniune, iar restul de lei 50 plata abonamentului pe a. c. și vă mulțumim.

Societatea vânătorilor „Cerbul“ din Hațeg. — Am primit suma de lei 90, dintre cari lei 50 reprezintă plata abonamentului pe anul trecut, iar restul de lei 40 se consideră ca taxa fixă de înscriere a D-voastră în Uniune, societății conf. art. 19 din statute, a 10 lei de fiecare membru, ceea-ce ar reveni pentru numărul total de 60 membri căi aveți în societate, o sumă de 600 lei din care am primit numai lei 40.— Suntem în aşteptarea restului de plată.

UNIREA FACE PUTEREA
STRÂNGEȚI-VĂ ÎMPREJURUL „UNIUNEI“!

D-sale

D-lui

**PREȚUL 5 LEI NUMARUL
unui număr vechiu simplu 10 Lei
dublu 20 Lei**

PREȚUL
Prețul unui nu

Atelierele „ADEVERUL“ S. A., Strada Sărindar No. 9–11